

การถ่ายภาพแฟชั่นเรื่อง “รุกฆาต”

FASHION PHOTOGRAPHY TITLE “CHECKMATE”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาการถ่ายภาพ ภาควิชาศิลปะศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ปีการศึกษา 2550

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การถ่ายภาพแฟชั่นเรื่อง “รุกฆาต”

FASHION PHOTOGRAPHY TITLED “ CHECKMATE ”

ภาควิชาศิลปะศิลปวัฒนธรรมสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ วันที่ ... 7/06/08
(อาจารย์ชัยวุฒิ พุฒทอง)

หัวหน้าภาควิชา วันที่ 7 มิ.ย. 08
(อาจารย์วิศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ป้าแม่ และพี่น้อง ครอบครัวที่ทำให้เรามีทุกวันนี้
อาจารย์ชัชวดี พุฒทอง อาจารย์ที่ปรึกษาที่แสนดี
อาจารย์กิตติชัย เกษมสานต์ สำหรับคำปรึกษาชีวิตและการยิงธนู
ขอบคุณคุณอาจารย์ ตรวจวิทยานิพนธ์ ทุกท่าน
เจี๊ยบ และเอ็ก เสื้อผ้าและสไตลิสจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มาด้วยใจจริงๆ ได้ใจมาก
กนกอร ศรีนวล ทำได้ทุกอย่างจริงๆ
สิริกัทร ภัทรวารินทร์ ขอบคุณที่รับฟังสาระและไร้สาระของเรา
น้องหมูและครอบครัว สำหรับความช่วยเหลือมากมาย
พี่โบตัน จากRed Modeling
พี่บอล ช่างแต่งหน้า
ขอบคุณแม่ที่ช่วยเรียกเสียงหัวเราะ และสิ่งดีๆที่มอบให้

เพื่อนร่วม รร. SSTB ทุกคน ที่เป็นแรงใจตลอดมา และตลอดไป
ชาวไฟโด้ลาดกระบัง พี่เต็ง พี่เปา พี่โบว์ พี่ม่อน เพื่อนๆและน้องๆรหัสสองทุกคน
เพื่อนรุ่น22 ที่ทำให้ชีวิตมหาวิทยาลัยไม่เหงาเลย
ทุกๆคนที่ทำให้เรามีพลังสู้ต่อไป

กิตติมา เหลืองบริบูรณ์
มีนาคม 2551

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
บทที่ 1	
ความเป็นมา.....	1
แรงบันดาลใจ.....	1
วัตถุประสงค์.....	1
แนวทางการศึกษา.....	1
ขั้นตอนการทำงาน.....	1
บทที่ 2	
ประวัติหมากรุก.....	2
ประวัติศาสตร์ฟิวเจอร์วิเศษ.....	5
บทวิเคราะห์.....	12
ช่างภาพแฟชั่นที่ศึกษา.....	13
ตัวอย่างภาพถ่ายแฟชั่นของช่างภาพ.....	14

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแต่ง เนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

บทวิเคราะห์.....	16
การเตรียมความพร้อมก่อนการถ่าย.....	17
ภาพสถานที่ถ่ายทำ.....	18
ภาพเสื้อผ้าที่นำมาถ่าย.....	19
ภาพนายแบบและนางแบบ.....	20
ตารางการทำงาน.....	23
ภาพการทดลองจัดแสงในสตูดิโอ.....	25
ภาพการทดลองจัดแสงในสถานที่จริง.....	26
ภาพตัวอย่าง mood & tone.....	27

บทที่ 4

ภาพผลงานบางส่วนที่ยังไม่ตกแต่งภาพ.....	28
เกณฑ์ในการเลือกภาพ.....	31
ภาพที่ใช้จริงและแผนผังการจัดแสง.....	32
รูปแบบการแสดงภาพ.....	48
สรุปการทำงาน.....	49
บรรณานุกรม.....	50
ประวัติผู้เขียน.....	51

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1 ความเป็นมา

เนื่องจากข้าพเจ้าเคยศึกษาวิชาประวัติศาสตร์ศิลป์จึงสนใจตัวแนวคิดและลักษณะงานในลัทธิฟิวเจอริซึม และประทับใจในเกมกีฬาหมากรุก ซึ่งเป็นเกมที่จำลองมาจากการทำสงครามจริง โดยเป็นเกมที่ต้องใช้สติปัญญา เข้าวางแผนสู้กันเหมือนการรบของจริง และตัวหมากแต่ละตัวยังมีเอกลักษณ์และเสน่ห์ที่แตกต่างกันไป จึงมีแนวความคิดที่จะทำงานแฟชัน โดยแทรกแนวคิดของทั้งสองสิ่งนี้ในมุมมองของข้าพเจ้า เพื่อสร้างสรรค์และเพิ่มเติมคุณค่าในงานภาพถ่ายแฟชันให้มากขึ้น

แรงบันดาลใจ

ในการถ่ายภาพโครงการนี้ คือได้แนวคิดมาจากการเล่นหมากรุกและแนวคิดจากลัทธิฟิวเจอริซึม

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาขั้นตอนการทำงานและแนวคิดในงานภาพถ่ายแฟชัน และสามารถนำจินตนาการและแนวคิดมาประยุกต์ใช้ในงานได้

เป็นการศึกษาศิลปะในยุคสมัยดังกล่าว และนำแนวความคิดของศิลปินในยุคนั้นมาใช้ในงานภาพถ่ายแฟชัน

แนวทางการศึกษา

ศึกษาแนวความคิดของลัทธิฟิวเจอริซึม

ศึกษางานแฟชัน และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับช่างภาพที่ได้รับอิทธิพลจากงานศิลปะ

ขั้นตอนการทำงาน

นำเสนอหัวข้อ เพื่อให้พิจารณาถึงความเป็นไปได้ในการดำเนิน โครงการ

นำเสนอข้อมูลอ้างอิง รายละเอียด ประเด็นศึกษาเพื่อประกอบทำนิพนธ์

นำเสนอข้อมูลและรายละเอียดเพิ่มเติมและความพร้อม

ส่งความคืบหน้าของงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ประวัติหมากรุก-ตำนานกำเนิดหมากรุก

อาณาจักรและการแผ่ขยาย

อายุขัยของหมากรุกยังคงเป็นปริศนาจนถึงทุกวันนี้ แต่จริง ๆ แล้วก็ยังไม่พบกล่าวถึงหมากรุกในบทประพันธ์โบราณใด ๆ ก่อนปี ค.ศ.570 ดังนั้นนักประวัติศาสตร์หลายท่านจึงเห็นพ้องกันว่าปีนี้เป็นปีที่ถือกำเนิดของหมากรุกอย่างเป็นทางการ การกล่าวขวัญถึงหมากรุกครั้งแรกนั้นเกิดขึ้นในบทกวีโบราณของเปอร์เซียซึ่งประพันธ์โดย Firdosi ในปีค.ศ.600 ว่ามีการนำหมากรุกมาจากอินเดียสู่เปอร์เซีย(ประเทศอิหร่านในปัจจุบัน)ในรัชสมัยของกษัตริย์ Chosroe I. Anushiravan (531-579) คำราเล่มนี่กล่าวอธิบายกฎกติกา และนิยามของเกมหมากรุกไว้อย่างละเอียด และหลังจากนั้นเปอร์เซียก็ถูกรุกรานตกอยู่ใต้การปกครองของจักรวรรดิมุสลิม ซึ่งครอบครองอาณาจักรตั้งแต่ทิศตะวันออกจากอินเดียไปจรดที่เปอร์เซีย และทิศตะวันตกจากฝรั่งเศส ไปจรดที่สเปน รับหมากรุกไปจากเปอร์เซีย และแน่นอนว่าหมากรุกก็แผ่ขยายอาณาจักรข้ามภพข้ามอารยธรรมออกไปพร้อมกับการทำศึกขยายอาณาจักรอิสลาม อาจสรุปเส้นทางของหมากรุกได้ดังนี้

หมากรุกเข้าสู่สเปนพร้อมกับชาวมัวร์ โดยกล่าวถึงในดินแดนตะวันตกครั้งแรกจากกัมบิรแห่งคาตาโลเนีย ปี 1010 ซึ่งที่จริงหมากรุกเป็นที่รู้จักของยุโรปก่อนหน้านั้นมาก อาทิเช่นเรื่องของขวัญจากเจ้าเมืองชาวมุสลิม Haroon al Rashid ที่มอบให้ Charlemagne(ศตวรรษที่ 8) เป็นชุดหมากรุกล้ำค่าซึ่งประดิษฐ์อย่างวิจิตร ตำนานอัศวินโต๊ะกลม ก็มีชุดบรรณาการถวายกษัตริย์อาเธอร์เป็นชุดหมากรุกเช่นกัน

หมากรุกเข้าสู่เยอรมันราวศตวรรษที่ 11 แต่ก็มีอ้างอิงก่อนหน้านั้น ในวรรณกรรมของสาธุคุณ Froumund von Tegermsee ประพันธ์ไว้ในปี 1030-1050 เป็นเรื่องของศึกหมากรุกศักดิ์สิทธิ์ระหว่าง Svetoslav Surinaj แห่งโครเอเชีย กับ Venetian Doge Peter II โดยมีเดิมพันเป็นอำนาจปกครองเมืองคัลมาเซียน ผลคือฝ่ายแรกชนะไป และหลังจากเยอรมันแล้ว หมากรุกก็ยังแผ่ขยายเข้าสู่อาณาจักรอิตาลี ผู้จักรวรรดิอังกฤษ พอจะวาดผังการแผ่ขยายของหมากรุกในยุโรปได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่วงศตวรรษที่ 11 หมากกรูมาเป็นที่นิยมในสแกนดิเนเวีย จนปลายศตวรรษก็เข้าถึงโบฮีเมียผ่านทางอิตาลี การค้นพบครั้งสำคัญทางโบราณคดีอยู่ที่นอฟโกราด ประเทศรัสเซีย โดยพบชุดหมากกรูในแบบของมุสลิม พิสูจน์ได้ว่ามีการแผ่ขยาย เข้าสู่รัสเซียโดยตรงจากตะวันออกกลางก่อนที่จะมาจากทางด้านยุโรป จนถึงปัจจุบัน ชื่อของตัวหมากในรัสเซียก็นำมาจากภาษาเปอร์เซียและอาหรับ ที่นี้ลองมาดูการเปรียบเทียบชื่อในตารางข้างล่างคั้งนี้

ยุโรป รัสเซีย คำต้นกำเนิด

Queen Fyerzh Vizier (อาหรับ)

Bishop Slon Slon (อาหรับ)

Rook Rook ladia Rokh (เปอร์เซีย-อาหรับ)

ในบทกวีพื้นบ้านของรัสเซียก็พูดถึงความนิยมของหมากกรูแบบเปอร์เซีย แต่ในที่สุดหมากกรูแบบยุโรปก็ผ่านจากทางอิตาลีและ โปแลนด์เข้าสู่รัสเซียเป็นที่นิยมแทนแบบดั้งเดิม มีทฤษฎีที่ว่าหมากกรูในรัสเซียถูกนำมาเผยแพร่โดยชาวคารัตาร์ ซึ่งเป็นเจ้าจักรวรรดิโมกุลซึ่งครอบครองดินแดนตะวันออกไกลและตะวันออกกลางโดยผ่านจากทางเปอร์เซียและอาหรับมาอีกต่อหนึ่ง

หมากกรูถือเป็นสิ่งต้องห้ามในช่วงยุคสมัยหนึ่งของคริสตจักร เนื่องจากถูกใช้ในการเล่นการพนัน ดังนั้นจึงมีการกล่าวถึงหมากกรูในทำนองวัตถุนอกวิบัติ แต่ก็ไม่สามารถหยุดยั้งอิทธิพลการขยายเติบโตของอาณาจักรหมากกรูได้จากจำนวนของบทประพันธ์ในสมัยนั้นกล่าวขวัญถึงเกมหมากกรูไว้เป็นจำนวนมาก บทประพันธ์ที่เก่าที่สุดเท่าที่พบแต่ขึ้นราวกลางศตวรรษที่ 9 โดยนักเขียนชาวอาหรับ Al Adli เป็นเรื่องราวของ Mansubat ความนิยมหมากกรูเติบโตก้าวหน้าขึ้นอย่างรวดเร็ว และในที่สุดก็แพร่กระจายออกครอบคลุมทั้งโลก กุมหัวใจ และมันสมองของโลกยุคโบราณไว้ได้อย่างยาวนานจนถึงปัจจุบัน

หมากกรูรุ่นแรกของโลก

มีการบันทึกทางประวัติศาสตร์ไว้ว่าหมากกรูรุ่นแรกของโลกเป็นเกม 4 กองทัพระหว่าง 4 ผู้เล่น ซึ่งหมายถึงว่าจะต้องมีตัวหมาก 4 ชุด แม้จนถึงปัจจุบันก็ยังมีการใช้ชื่อของหมากกรูรุ่นแรก คือ Chatrang (เป็นสันสกฤตตรงกับคำว่า "จตุรงค์") โดยคำว่า จตุร แปลว่า สี่ และ รงค์ แปลว่าสี่ หรือ ฝ่ายชื่อ Chatrang เท่าที่พบก็มีวรรณกรรมสมัยราชวงศ์ Sasanid(242-651) แห่งเปอร์เซีย เขียนขึ้นด้วยภาษาปาลาวิชื่อ Chatrang namakwor(A Manual of Chess) มาถึงเปอร์เซียยุคใหม่ก็ใช้ชื่อซึ่งแทบจะไม่แตกต่างคือ Shatranj คำนี้มีการวิเคราะห์ถกเถียงกันด้วยความเห็นที่แตกต่าง บ้างก็ว่าน่าจะมาจากความเชื่อในยุคอินเดียบราหฺม ในเรื่องธาตุทั้ง 4 คือ ดิน, น้ำ, ลม, ไฟ แต่บ้างก็ว่าอาจจะมาจากธาตุทั้ง 4 และก็ยังมีการกล่าวถึงทฤษฎีอภิมหาทั้ง 4 คือ รัก, โลภ, โกรธ, หลง แต่ก็นิยมนำใช้เลข 4 เป็นกุญแจหลักทั้งสิ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำว่า Chess(หมากรุก) มาจากคำว่า Shah(King)ในภาษาเปอร์เซีย และ Checkmate(รุกจน) ก็มาจากคำว่า Shah mat (King died)

ตัวหมากทั้งหมดที่ยังมีใช้อยู่ในหมากรุกหลากหลายชนิดของโลกจนถึงปัจจุบัน ประกอบด้วย

King ขุน

Queen เมืค

Bishop ช้าง

Knight ม้า

Rook เรือ

Pawn เปี้ย

เป็นที่น่าสังเกตว่าไม่ว่าจะเป็นชื่อตัวหมาก หรือวิธีการเดินหมากแทบจะไม่แตกต่างจากยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะหมากรุกไทย (ส่วน Elephant เดินเหมือน เลี้ยว หรือช้างของหมากรุกจีน) จาตุรงค์ หรือ Chatrang เป็นหมากรุกรุ่นแรกของโลก ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 สี 4 ฝ่าย เล่นโดยใช้ลูกเต๋าเป็นตัวกำหนดหมากที่จะเดิน

Shatranj เป็นหมากรุกในยุคถัดมาแบ่งออกเป็นสองฝ่ายเหมือนหมากรุกยุคปัจจุบัน

ชาวอาหรับมุสลิมอาจกล่าวได้ว่าเป็นกลุ่มชนชาติที่มีอิทธิพลสูงสุด ในการแผ่ขยายของเกมหมากรุก ตั้งแต่เป็นที่มาของคำสำคัญที่กล่าวไปบ้างแล้วคือ Chess, Checkmate เชื้อหรือไม่ครบ มีการแข่งขันแบบปิดตาเล่นตั้งแต่ก่อนปี คศ.700 มีการแข่งขันแบบทัวร์นาเมนต์ ตั้งแต่ช่วงหลังศตวรรษที่ 8 ดารามหมากรุกก็เกิดขึ้นในช่วงนี้ ว่าด้วยการเปิดหมาก ปัญหาหมากกล(ภาษาอาหรับคือ Mansubat) เท่านั้นไม่พอยังมีการเปรียบเทียบระหว่างหมากรุกของทางเปอร์เซียกับแบบอินดูแกมท่าย เรียกได้ว่าครบเครื่องเรื่องหมากรุกจริงๆ ทว่าเป็นที่น่าเสียดายอย่างยิ่งที่ปัจจุบันตำราล้ำค่าเล่มดังกล่าวได้สูญหายไปจากพิพิธภัณฑ์อย่างไร้ร่องรอยแต่ก็ยังมี โชคดีที่ทางพิพิธภัณฑ์แห่งชาติยูโกสลาเวียยังมี ต้นฉบับอีกเล่มซึ่งเขียนขึ้นราวต้นศตวรรษที่ 9 เป็นตำรา Mansubat(ปัญหาหมากกล) ถูกค้นพบและนำออกแสดงในปีคศ.1958 ในจำนวนนั้นมีหมากกลเค็ด ๆ ที่เลื่องชื่ออยู่หลายกล สุดยอดหมากกลหนึ่งชื่อ "The Dilaram Mate" กล่าวถึงชายนาม Dilaram เป็นนักหมากรุกและนักพนันตัวยงเพียงแต่มีนิสัยค่อนข้างหุนหันพลันแล่น โดยไม่ยั้งคิด จนในที่สุดครั้งสุดท้ายแพ้ติดต่อกันจนหมดเนื้อหมดตัว แต่อย่างนั้นก็พอแค่นั้น ก็ยังเดิมพันด้วยภรรยา ที่สำคัญคือคนที่เล่นด้วยก็รับเดิมพันนี้ซะด้วย และด้วยความเลินเล่อประมาทของ Dilaram คูเหมือนเทพีแห่งชัยชนะจะโอบกบินไปยังฝ่ายตรงข้าม แต่ภรรยาของแก็เห็นรูปหมากแล้วกลับคิดขึ้นได้ว่าถ้าให้ฝ่ายตรงข้ามกินเรือสองลำจะพลิกกลับมารุกจนได้ภายในสามตา!!! หลังจากกระซิบบอกสามี นาย Dilaram ก็เอาชนะไปได้ และได้สิ่งที่สูญเสียบทั้งหมดคืนกลับมา นี่คือนิทานของหมากกลรูปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำศัพท์ที่ใช้เรียกตัวหมากของเปอร์เซีย

ตัวหมาก อหรับ ความหมาย

King Al Shah ราชา

Queen Al Firzan นักวิทยาศาสตร์

Bishop Al Fil ช้าง

Knight Al Faras ทหารม้า

Rook Al Rokh กำแพง

Pawn Al Beizaq พลราบ

หลังจากนำหมากรุกเข้าสู่ยุโรป ก็ปรากฏบันทึกเกมที่เลื่องชื่อขึ้นมามากมาย ที่เด่นมากคือบันทึกของกษัตริย์สเปน "Alfonso ผู้ปราดเปรื่อง" ในปี 1283 ซึ่งผลงานชิ้นนี้มีภาพสีประกอบกว่า 150 ภาพ มีการเล่นเปิดเกมที่คัดแปลงมาจากวรรณกรรมอาหรับ

หมากรุกแห่งเมืองอิสตันบูลสมัยโบราณ Zatrikion เล่นอยู่บนกระดานทรงกลม ทั้งตัวหมากและวิธีการเดินเป็นแบบเดียวกับของอหรับ

จากที่กล่าวมาทั้งหมดนี้คงจะเห็นว่า หมากรุกมีการเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา, สถานที่, อารยธรรม จนมาถึงปัจจุบัน ในอนาคตใครจะหยั่งรู้ว่เกมอัจฉริยะนี้จะเปลี่ยนไปในรูปแบบใด

ประวัติศาสตร์ลัทธิฟิวเจอริซึม

Futurism เป็นปรากฏการณ์ที่โดดเด่นอย่างหนึ่งของยุค modern ซึ่งรากฐานของแนวคิดนี้นอกจากจะปรากฏอยู่ในเรื่องของศิลปะแขนงต่างๆ แล้ว ยังปรากฏแนวคิดนี้ทางการเมืองอีกด้วย ผู้ที่ปฏิญาณตนเองต่อสิ่งที่เป็นมโนคติ คือผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็น Futurists โดยอุทิศความรู้ความสามารถทั้งหมดของตนเพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงคนและสังคมให้เป็นถึงสวยงามในอนาคต โดยการทำงานของ Futurist จะไม่ได้แสดงออกผ่านทางการทำงานศิลปะแขนงอื่น ๆ แต่จะแสดงออกมาตรงๆ โคนประกาศหรือแสดงในรูปแบบนโยบายและการแถลงการณ์

คำประกาศของลัทธิ

1. เราขอสดุดีต่อสิ่งที่เป็นอันตรายต่างๆ ซึ่งเป็นบ่อเกิดของพลังและความเร็ว
2. แก่นแท้แห่งบทกวีของเราควรได้รับการสนับสนุน นั่นก็คือกบฏและความกล้าหาญ
3. วรรณคดีทุกวันนี้ล้วนแต่อยู่ในห้วงของความทุกข์ของการไม่เคยตื่นไหว ความตื่นตันใจ และความสงบนิ่ง เราต้องการสรรเสริญการรุกราน ระเบิดระส่ำระสาย การไม่หลับใหล การเดินขบวน การ โลก โผน โจนทะยานที่มีภัย และความไม่สงบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. เราขอประกาศว่า ความรุ่งโรจน์ของโลกนั้นจะถูกทำให้สมบูรณ์ด้วยความงามแบบใหม่ นั่นก็คือความงามของความเร็ว การแข่งขันขุดยานด้วยการประดับท้อ โลหะที่ยาวเหมือนงูยักษ์ ลมหายใจที่ระเบิดประทุ เสียงคำรามของรถยนต์ที่วิ่งแล่นราวกับกระสุนปืนไฟ ช่างเป็นสิ่งที่สวยงามยิ่งกว่า Victory of Samothrace
5. เราแซ่ซ้องผู้ที่อยู่เบื้องหลังการขับเคลื่อนเพลาซึ่งพาดผ่านข้าม โลก การเคลื่อนไหวและวิถีทางของมันช่างเป็นสิ่งที่น่าชื่นชมนัก
6. กวีต้องใช้ความร้อน และการตื่นเต้นผจญภัยเพื่อเพิ่มความศรัทธาที่แรงกล้าของชาติดั้งเดิม
7. ความววมเกิดขึ้นได้จากการคืนรนเท่านั้น ไม่มีงานชิ้นเอกใดที่ไร้ลักษณะของความก้าวร้าว
8. พวกเราต่างอยู่บนแหลมของประเทศ เราจะหันหลังกลับไปมองอดีตเพื่ออะไร ในเมื่อเราต้องเปิดหน้าต่างลึกลับของความเป็นไปไม่ได้ เวลาและความว่างเปล่าได้ตายจากไปตั้งแต่มือวาน และเราต่างก็มีชีวิตอยู่ในโลกที่สมบูรณ์แล้ว เพราะเราได้สร้างที่อันเป็นนิรันดร์ นั่นก็คือความเร็วที่มีอยู่ทั่วทุกหนทุกแห่ง
9. เราขอขอยกย่องสงคราม การเหยียดหยามเพียงสิ่งเดียวของโลก การฟุ้งรบ ลัทธิรักชาติ การเปลี่ยนแปลงระบอบอนาธิปไตย ความคิดที่สวยงามคือการฆ่า และการถูกลูกเหยียดหยามสตรี
10. เราจะทำลายพิพิธภัณฑน์ ห้างสมุด และต่อสู้กับลัทธิศีลธรรม ความขลาดกลัวของสาธารณชน
11. เราขอสรรเสริญกลุ่มขอลคนที่ปลุกเร้าสังคมด้วยการกระทำ ความพึงพอใจในการปฏิบัติ สีสันหลากหลาย และเสียงประสานของการปฏิวัติยุคใหม่ การสั้นไหวยามคำคืนของคลังสรรพาวุธและการประชุมปฏิบัติการภายใต้แสงจันทร์สังเคราะห์ สถานีรถไฟ และรถจักรยาวเพื่อขโมยโรงงานอุตสาหกรรมที่ปกคลุมไปด้วยกลุ่มควันจากปล่องไฟ สะพานที่เต็มไปด้วยนักกายกรรม กระโดดโลด โผนข้ามผ่านเครื่องตัดแห่งแม่น้ำแสงตะวัน รถจักรที่ขับเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างไม่หยุดนิ่ง พันควันไปตามรางเหมือนม้าเหล็กกับบังเหียน และเครื่องบินซึ่งเสียงใบพัดเหมือนเสียงกระแทบของธงและเสียงปรบมือด้วยความเร็วร้อนของฝูงชน

ผู้ที่มีบทบาทสำคัญและเป็นแกนนำของแนวความคิดนี้คือ Filippo Tommaso Marinetti นักกฎหมายและศิลปินผู้ที่มีความต้องการอย่างแรงกล้าที่จะกำหนดรูปแบบใหม่ของศิลปะหลังจากที่เขาจบจากโรงเรียนกฎหมาย เขาก็เริ่มตีพิมพ์บทความลงในนิตยสาร Poesia ซึ่งเขาได้แสดงออกถึงความรู้สึกที่ไม่พัฒนาและล้าหลังของสังคม และยังได้เสนอแนวคิดและกล่าวถึงความปรารถนาที่จะเห็นสังคมใหม่ที่สร้างสรรค์กว่าเดิม นิตยสารของเขานั้นทำเพื่อกระตุ้นนักเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิจกรรมทางการเมือง ที่ถูกปิดหูปิดตาโดยระบอบราชวงศ์โดย King Victor Emmanuel ที่สาม ให้มองเห็นถึงความพยายามที่จะปิดบังถึงความขัดแย้ง โดย Marinetti ได้พุ่งความคับแค้นใจของเขาทั้งหมดไปที่กษัตริย์ และยังกระตุ้นให้ประชาชนต่อต้านการปฏิบัติที่โหดร้ายที่พวกเขาได้รับ นอกจากนี้เขายังได้เสนอว่าอิตาลีควรที่จะเป็นประเทศสมาชิกของประชาชาติยุโรปอย่างสมบูรณ์โดยแท้ และยังสามารถนำพาอิตาลีให้เป็นประเทศหลักของยุโรปได้ ซึ่งประเทศที่มักจะได้รับการเสนอชื่อให้เป็นประเทศผู้นำประชาชาติยุโรปก็คือ 2 ประเทศมหาอำนาจหลักอย่างอังกฤษและเยอรมันนั่นเอง

ตามที่ Marinetti ได้พัฒนาปรัชญาและศิลปะและความสามารถในการเป็นนักหนังสือพิมพ์นั้น เขาได้พบว่าการนำความเชื่อของเขาที่จะประมวลออกเป็นลัทธิหนึ่ง ซึ่งหนังสือพิมพ์ Le Figaro ของเมือง Paris ได้ตีพิมพ์ “Marinetti’s The Founding and Manifesto of Futurism” เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม ค.ศ. 1909 ซึ่งในแถลงการณ์นี้ Marinetti ได้สร้างคำศัพท์ “Futurism” ขึ้น เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงการเน้นย้ำของเขาที่จะปฏิเสธความล้าสมัย ความไม่พัฒนาอยู่แต่ในกรอบของศิลปะแบบก่อนๆ และชื่นชมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ในงานศิลปะ วัฒนธรรมและสังคม ซึ่งแถลงการณ์ของ Marinetti ฉบับนี้ยังได้ยอมรับถึงความสำคัญของเทคโนโลยีด้วย โดยเฉพาะในเรื่องเทคโนโลยียานยนต์ นอกจากนี้เขายังได้สนับสนุนความรุนแรงและการขัดแย้งกับค่านิยมแบบเก่าๆ โดยได้เรียกร้องให้ขจัดความคิดการเมืองแบบ orthodox และสนับสนุนการทำลายสถาบันทางความรู้ต่างๆ เช่นพิพิธภัณฑ์หรือห้องสมุด ซึ่งนโยบายจากแถลงการณ์นี้สร้างความตื่นตัวอย่างมากต่อสังคม

นโยบายกระหายสงครามของ Marinetti นี้ก่อให้เกิดผลที่ทำให้ประเทศเยอรมันได้ก้าวเข้ามาเป็นประเทศหนึ่งที่พัฒนาแห่งศตวรรษที่ 20 ทิศทางการเมืองการทหารของเขาบวกกับความคิดที่เป็นมโนธรรม ทำให้เกิดการเรียกร้องของสาธารณชนเกี่ยวกับความคิดที่จะทำให้อสังครุดหน้า แต่ศิลปินหลายคนได้กล่าวถึงการแถลงการณ์ของ Marinetti ว่าเป็นเพียงแค่ความเพื่อฝัน บางคนเห็นว่าการกระทำของ Futurism ก็ไม่ได้สร้างอะไรใหม่ให้กับสังคม และดูเหมือนจะดี แต่สุดท้ายก็ปฏิบัติตามไม่ได้ แต่ทว่าแนวคิดเรื่อง Founding and Manifesto of Futurism ก็แพร่หลายไปอย่างรวดเร็ว มีกระแสต่อต้านเกิดขึ้นทั่วถิ่นในอิตาลี Futurists ได้มีการจัดงานพบปะกัน การกล่าวสุนทรพจน์ การประท้วง และการเดินขบวนเพื่อเรียกร้องถึงบทบาททางการเมืองของประชาชน ในเริ่มแรกพวกเขาได้ประท้วงเกี่ยวกับเรื่องของระบบความเชื่อ โบราณในสังคมอิตาลี จากนั้นก็พุ่งความสนใจมาที่เรื่องปฏิบัติการทางทหารในแอฟริกา ซึ่งมีการสู้รบในปี ค.ศ. ยุทธการในครั้งนี้นำให้อิตาลีมีพลังและดินแดนเพิ่มมากขึ้น จนทำให้กลายเป็นประเทศหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในยุโรป แต่อย่างไรก็ตามก็ยังมีกลุ่มคนบางกลุ่มที่ไม่พอใจพวก Futurist นั่นก็คือพวก Socialists และพวก Catholics ที่ยังสนับสนุนรัฐบาลเดิมอยู่

นั้เอง
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากนี้ Marinetti ยังได้พยายามที่จะยึดดินแดนทางเหนือที่เคยถูกประเทศออสเตรเลียยึดครองไว้กลับคืนมา ซึ่งนั่นทำให้เขาได้รับรางวัลในปี 1911 จากนั้นไม่นานสงครามโลกครั้งที่ 1 ก็เกิดขึ้น Futurists ทุกคนถูกเกณฑ์ทหาร Futurists บางคนเช่น Luigi Russolo มีบทบาทและได้ตำแหน่งเป็นนายทหารชั้นสูงหลังจากสงคราม ปรัชญาแบบการคิดไปข้างหน้าของพวก Futurists นี้ (forward-thinking) กลายเป็นที่สนใจของ Facist หนุ่มอย่าง Mussolini ในที่สุด ซึ่งภายหลัง Mussolini ได้เข้ามามีบทบาทอย่างมากในเรื่องของสถานะพวก Futurists ช่วงปี 1918-1920 หลังจากประสบความสำเร็จในการระบุงถึงสถานะ Futurists ในสังคมแล้ว Mussolini ก็ใช้อิทธิพลทางความคิดของเขาสนับสนุน Futurists ซึ่งการถูกปฏิเสธนี้ทำให้นัก Futurists ทั้งหลายไม่พอใจและถอนตัวออกไปจากการเมืองในที่สุด

บทบาททางศิลปะของลัทธิ Futurist ต่างก็มีความสำคัญเช่นกันต่อการพัฒนาทางด้านวัฒนธรรมของอิตาลีในยุคนั้น หลังจากที่เขาเขียนรากฐานและแถลงการณ์ Futurism Marinetti ก็ได้กลายเป็นผู้นำของลัทธิ ซึ่งสิ่งแรกที่แสดงให้เห็นถึงงานศิลปะแบบ Futurists คืองาน Visual Arts ของจิตรกร Boccioni , Carra , Russolo , Bella และ Severni ซึ่งถูกตีพิมพ์ในปี 1910 ในแถลงการณ์พวกเขาได้อธิบายถึง แรงบันดาลใจและวัตถุประสงค์ของศิลปะแนวนี้ว่า “จะให้ความสำคัญกับสิ่งที่แรกเริ่ม แม้ว่าสิ่งนั้นจะอาจหายไป แม้ว่าสิ่งนั้นจะอันตรายน... กฎจะต่อต้านการกดขี่ของคำว่า “ความปรองดอง” และ “รสนิยม” ปลดปล่อยงานศิลปะและการแสดงออกอื่นๆ ที่ทำลายงานของ Rembrandt , Goya , Rodin ... , กวาดล้างศิลปะทุกแขนงที่เป็นงานล้ำหลังและสนับสนุนความยิ่งใหญ่ของโลกในปัจจุบัน โลกที่กำลังสวยงามขึ้นเรื่อยๆ ด้วยการเปลี่ยนแปลงของนักวิทยาศาสตร์ผู้ที่จะนำมาซึ่งความชัยชนะ แถลงการณ์นี้เป็นคำอธิบายแรกของแถลงการณ์ Marinetti ซึ่งเกี่ยวข้องกับศิลปะโดยเฉพาะ

คำแถลงการณ์ใหม่จุดประกายให้ศิลปินเริ่มงาน Painting ที่สะท้อนถึงแนวคิดการคิดไปข้างหน้าอย่างอุดมคติของ Futurists ปี 1910-1911 ศิลปินแนว Futurists พยายามที่จะสร้างสรรค์งานฝีมือและงานจิตรกรรมของตนให้สมบูรณ์ และในเดือนกุมภาพันธ์ปี 1912 นี้เองงานนิทรรศการศิลปะ Futurists ก็ถูกจัดขึ้นมาเป็นครั้งแรก ซึ่งผลงานจิตรกรรมที่ได้รับการเสนอชื่อให้ได้รับรางวัลคือผลงานที่รวมเรื่องราวของเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์สมัยใหม่เข้าไปในงานด้วย ซึ่งศิลปินแนวนี้เชื่อว่างานภาพเขียน nude เป็นงานที่คล้ายกันกับการศึกษากายวิภาค และสิ่งที่พวกเขาควรจะทำหน้าที่สุดในการทำงานก็คือ อะไรที่คนเห็นและอะไรที่คนจำ งานนิทรรศการงานศิลปะแนว Futurists นี้สอนให้พวกศิลปินเกี่ยวกับความชัดเจนของจุดมุ่งหมาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่เหล่าศิลปินได้แบ่งปันกัน โดยผ่านสื่ออื่นๆ แรงบันดาลใจจากการเรียนรู้และค้นพบนี้ ก่อให้เกิดผลงานอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับศิลปะด้วย

ในงานภาพเขียนที่แสดงในนิทรรศการทุกภาพ รวมทั้งงานภาพเขียนอื่นๆในภายหลัง ศิลปินแนว Futurists ต่างก็ใช้องค์ประกอบธรรมดาในงานของเขา จิตรกรใช้เส้นและวัตถุที่เรียบง่าย แทนการใช้แสงเงา ความคิดของปรากฏการณ์ทั้ง 2 สิ่งนี้เกิดขึ้นร่วมกันซึ่งนัก Futurists ได้เรียกสิ่งนี้ว่า “Simultaneity” หรือการเกิดขึ้นอย่างพร้อมเพรียงกัน ซึ่งการเกิดขึ้นร่วมกันนี้ Boccioni ใช้เพื่ออธิบายภาพ “pictorial synthesis” ของเขาซึ่งนำเสนอถึงจุดสนใจกว้างของความสัมพันธ์กันระหว่างชีวิตและขอบเขตของจักรวาล โดยมีการใช้เทคนิคลายเส้นที่ซิกแซกกันและคมชัดเพื่อนแสดงออกถึงการเคลื่อนไหวอย่างรวดเร็ว ตัวอย่างที่ดีของการใช้เทคนิคนี้ก็คืองาน painting ของ Carlo Carrà : Demonstration for Invention in the war และงานปฏิมากรรมของ Umberto Boccioni : Unique Forms of continuity in space ซึ่งงานศิลปะแนว Futurists นี้มีจุดประสงค์และรากฐานที่เกิดคล้ายกับงานแนวเพลง Futurists คือเกิดขึ้นเพื่อพัฒนาศิลปะ Futurists ทุกแขนงนั่นเอง

ศิลปินแนว Futurists รู้สึกว่าการนำแนวคิดแบบ Futurists เข้าสู่ดนตรีเป็นการทำลายกรอบและขีดจำกัดของเสียงร้อง เสียงดนตรีแบบเดิมๆ พวกเขาสรุปว่าวิธีการที่จะทำเพลงให้ดีที่สุดคือการนำเสนอเสียงอึกทึกเข้ามาประกอบร่วมกับเพลงด้วย นักแต่งเพลงที่สำคัญของยุคนี้ก็คือ Luigi Russolo เขามีความเชื่อว่าจุดประสงค์แรกเริ่มของดนตรีนั้นในตอนแรกก็ด้วยเหตุผลของพระเจ้า เขาอธิบายเพิ่มว่าการเลือกถ่วงทำนองและจังหวะของดนตรีมีมาตั้งแต่ช่วงตอนต้นของประวัติศาสตร์ ส่วนความหลากหลายของส่วนประกอบอื่นๆ เช่น เสียงประสานก็คือวิธีการที่คนใส่เพิ่มลงไปในกระบวนการทำเพลง ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะว่าดนตรีคือความหลากหลายที่ยิ่งใหญ่ซึ่งเขาสรุปได้ว่าการประกอบกันของเสียงอึกทึกและเสียงอื่นๆในภาษาดนตรีคือก้าวต่อไปที่มีเหตุผล

เพื่อสนับสนุนความคิดนี้ Russolo ได้ตีพิมพ์คำประกาศที่มีชื่อว่า “The Art of Noise” ความเชื่อของเขาคือ หลักการนี้จะส่งเสริมตัวอย่างของทฤษฎีที่เสียงอึกทึกกรีก โครมเป็นส่วนหนึ่งในโลกแห่งดนตรีด้วย เขารู้สึกว่าการแบ่งประเภทของเสียงเป็นเรื่องที่สำคัญยิ่ง ดังนั้นเขาจึงได้แยกชนิดของเสียงออกเป็น 6 หมวดหมู่ด้วยกันดังนี้

1. เสียงคำราม เสียงฟ้าผ่า เสียงระเบิด เสียงประทุ เสียงฝักบัว เสียงสาคน้ำ เสียงฟ้าร้อง
2. เสียงนกหวีด เสียงฟู่ เสียงพ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เสียงกระซิบ เสียงพิมพ์ เสียงบ่น เสียงสับสน เสียงหัวเราะคิกคัก
4. เสียงครูด(เสียงขูด) เสียงดั่งเอี้ยด เสียงการขบฟัน เสียงกรอบแกรบ เสียงหึ่งๆของผึ้ง เสียงแตก เสียงเสียดสี เสียงเคินลากเท้า
5. เสียงเกาะบนวัสดุต่างๆ เช่น โลหะ ไม้ ผิวหนัง ดินเหนียวเผาไฟ
6. เสียงของมนุษย์และสัตว์ เช่นเสียงตะโกน เสียงหวีดร้อง เสียงครวญคราง เสียงร้องจนเสียงหลง เสียงโหยหวน เสียงหัวเราะ เสียงร่ำ เสียงสะอึกสะอื้น

จังหวะหลักที่เขารรเพลงนั้นจะไม่มีที่สิ้นสุด เสียงจังหวะอื่นๆจะสอดประสานเข้ามาด้วยเช่นกันในบางครั้ง แต่ก็จะเป็นจังหวะรอง

Russolo และนักดนตรีแนว Futurists ได้ออกแบบเครื่องดนตรีชนิดหนึ่งที่เรียกว่า “Intronarumori” เป็นเครื่องดนตรีที่ออกแบบมาเพื่อที่จะแสดงระดับของเสียงและชนิดของเสียงต่างๆตามที่เขาได้แบ่งประเภทเอาไว้ เครื่องดนตรีชนิดนี้จะเล่นได้โดยที่มือซ้ายจะถือไม้คาน ที่ปรับระดับเสียงสูงต่ำ หรือปรับเสียงครึ่งระดับไว้ ส่วนมือขวาจะหมุนข้อมหมุนที่ควบคุมระดับของเสียง noise ซึ่ง Russolo ได้ใช้เครื่องดนตรีนี้ในการแสดงคอนเสิร์ตของเขาด้วย 2-3 ครั้งในเมืองมิลาน ปี 1914 และในปารีสปี 1912

Luigi Russolo ไม่ใช่ศิลปินแนว Futurist คนแรกที่สร้างคำประกาศเรื่องดนตรี แต่ผู้ที่สร้างแถลงการณ์เรื่องดนตรีคนแรกนั้นคือ Balilla Pratella กับคำประกาศ The manifesto of Futurists Musicians ที่ถูกเขียนเมื่อปี 1912 เนื้อหาในคำประกาศของ Balilla นั้นส่วนใหญ่ก็มีเนื้อหาคล้ายๆกับแถลงการณ์ Futurists อื่นๆซึ่งเนื้อหาในคำประกาศนั้น ได้แก่

1. นักดนตรีจะต้องละทิ้งดนตรีแบบที่เคนเรียนเคยสอนในโรงเรียนดนตรี และประพันธ์เพลงด้วยความเป็นอิสระ
2. หนังสือเพลงบทละครต้องเขียนให้เข้ากับกาวิริเริ่มสิ่งใหม่ เช่นการเขียนบทละครที่เขียนด้วยถ่วงทำนองอิสระ
3. สิ่งที่เป็นแบบแผนประเพณีเช่น “misc en scenc”หรือ Neapolitan chansonette ควรถูกทิ้งเสีย
4. นักเขียนต้องเขียนบทอุปราคาเอง

Pratella ไม่ใส่ใจเรื่องของท่านองเสียงประสาน แต่จะสนใจเรื่องของความอิสระไม่ประสานกันของเสียงมากกว่า ซึ่งเสียงที่มีระดับเสียงเดียวกันแต่ถ้าปรับแต่งเสียงให้เสียงสูง หรือต่ำไปเรื่อยๆก็จะทำให้เพลงน่าสนใจขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากนี้เขายังได้ประพันธ์เพลงสำคัญๆ 2-3 เพลงเช่นเพลง L'aviatore Dro ซึ่งเนื้อหาเกี่ยวกับการสรรเสริญอากาศยานและ อุปรากร เรื่อง La Sina d'Vargoun ที่ได้รับรางวัล Concord Baruzzi และนอกเหนือจากนั้นยังมีบทประพันธ์อื่นอีกด้วย เช่น Musica Futurista per orchestra, La Guerra , danse futurists และ Gioia ซึ่งผลงานเหล่านี้ถูกกล่าวขานว่าเป็นผลงานที่มี “พลังชีวิตมาก” “ให้ความรู้สึกกินใจ” และ “อยู่เหนือการแสดงออกซึ่งความเร็วด้วยระดับเสียงสูงต่ำของมันเอง”

เหนือสิ่งอื่นใดนักดนตรีแนว Futurists เชื่อว่าดนตรีต้องแสดงออกถึงจิตวิญญาณของสังคม ในระหว่างช่วงเปลี่ยนแห่งศตวรรษ พวกเขาแสดงออกถึงจิตวิญญาณของสังคมที่กล่าวถึงเทคโนโลยีที่พัฒนาขึ้นทุกวัน นั่นก็ได้แก่ รถยนต์ รถไฟ เรือกลไฟ และเครื่องบิน ซึ่งเสียงที่ใช้ในการประพันธ์ก็เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด ไม่ใช่เพราะว่ามันแตกต่างจากการประพันธ์เพลงแบบเดิมๆ เช่น เพลง George Antheil และ Mussolov แต่มันยังเป็นการเบิกทางและเป็นการวางรากฐานของดนตรีแนวใหม่ในปัจจุบัน นั่นก็คือดนตรีแนว Electronic นั่นเอง

Futurist Fashion

ยุคฟิวเจอร์เริ่มต้นเป็นที่รู้จักกันในการทำเสื้อผ้า โดยการนำวัสดุต่างๆมาทำเพื่อสื่อความรู้สึกนึกคิด โดยการแสดงรูปแบบออกมาเป็นแบบ human Form (รูปแบบของคน) การมองเห็น การเคลื่อนไหวของร่างกายมนุษย์ หรือการมองเห็นสิ่งต่างๆที่เข้าใกล้เข้ามาเรื่อยๆ วัสดุและสีที่นำมาออกแบบนั้นแสดงถึงความแตกต่าง ไม่ทำตามกฎเกณฑ์อีกต่อไป และการออกแบบนี้ได้นำรูปทรงเลขาคณิตมาออกแบบ เป็นสไตล์ที่ใช้กันจนถึงทุกวันนี้ เสื้อผ้าและการแสดงออกเกิดจากการแทรกแซงระหว่างร่างกายและโลกภายนอก การเปลี่ยนแปลงรูปแบบที่แตกต่างออกไปแต่ยังคงไว้ในรูปทรงมนุษย์และการเคลื่อนไหวต่างๆ

ในปี 1921 Giacomo Balla ของศิลปินที่โด่งดังในสมัยนั้น ได้ทดลองทำการเขียนเส้นสีขาวลงบนเสื้อสีดำ ซึ่งการมองเห็นจะปรากฏหลังจากที่แสงสีต่างๆส่องมาโดนเสื้อผ้านั้น ทำให้เกิดรูปแบบของความไม่สม่ำเสมอ ทำให้เกิดสไตล์ใหม่ในการตัดเสื้อ และยังส่งเสริมให้วัฒนธรรมต่างๆในการออกแบบตัดเสื้อล่มสลายลงได้

ในปี 1914 Balla ได้นำเสื้อผ้าผู้ชายที่ออกแบบแบบฟิวเจอร์ เผยแพร่สู่สายตาประชาชน และการออกแบบเสื้อผ้าของเขา ก็ได้แรงบันดาลใจมาจาก งานเขียนรูปของเขาเอง ซึ่งมันแสดงถึงความซับซ้อนและกลไกอันมีพลัง และยังทดลองการใช้สีรุ้งเพื่อให้กลมกลืนอีกด้วย และการประยุกต์การออกแบบ และรูปทรง แต่เขาก็ยังประสบความสำเร็จจากงานที่ออกแบบเช่นรองเท้าที่หลากสี เนคไทที่เป็นลายไม้ หรือลวดลายในวัสดุอื่นๆ หรือแม้แต่คอมพิวเตอร์ที่เค้าออกแบบด้วยก็ตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใน 1915 ทั้ง Balla and Fortunato depero ได้ร่วมงานกับ Diaghilev's Ballets Russes และในปีนี้ก็เป็นที่มาของความเปลี่ยนแปลง จากเสื้อผ้าที่เป็นงานออกแบบราคาด้านแฟชั่นพวกนี้ พวกเค้าได้พยายามทำให้มันกลับกลายเป็นธรรมดา ซึ่งก็ไม่ใช่เสื้อผ้าที่มีความเคลื่อนไหวอีกต่อไป แต่ทั้งคู่ก็ยังอยู่ในงานทำเสื้อผ้าจนถึงยุค 20-30 s

บทวิเคราะห์ 1

ลัทธิฟิวเจอริสซึม ลัทธินี้เกิดขึ้นในตอนปลายศตวรรษที่ 19-20 ที่เกิดขึ้นครั้งแรกที่ประเทศอิตาลี ลัทธินี้ยังเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาศิลปะสมัยใหม่ หรือในยุค โมเดิร์นอาร์ต บุคคลสำคัญที่เป็นหัวใจของการเริ่มต้น มาจากคนชนชั้นกลางที่ต่อต้านระบอบการปกครองแบบกษัตริย์ ในสมัยนั้นคือ King Victor Emmanuel ที่ 3 ซึ่งในสมัยนั้น ผู้คนจะอยู่ในกระแสนิยมในแบบดั้งเดิม คือยังติดอยู่กับการมองความงามแบบเก่า แต่ลัทธินี้ได้สร้างบัญญัติของรูปแบบความงามใหม่ขึ้น โดยมีผู้นำคือ Filippo Tomaso Marinetti

ลักษณะเด่นของ Futurism Arts

งานเขียนของลัทธินี้ได้รับอิทธิพลและมีส่วนที่พัฒนามาจากศิลปะหลายลัทธิ โดยวิเคราะห์จากลักษณะของการเขียน และรวมไปถึงขั้นตอนแนวคิดที่สำคัญคือ กลุ่ม อิมเพรสชันนิส และคิวบิสต์ คือกลุ่มอิมเพรสชันนิสจะเขียนภาพในโลกที่คนทุกคน *(และรวมไปถึง คนที่ดูภาพอยู่ด้วย) ในโลกนั้นมองเห็น และลัทธิฟิวเจอริสซึมก็ยึดถือหลักนี้ซึ่งเป็นโลก ณ ปัจจุบันเวลานั้นด้วย แต่ต่างตรงที่ฟิวเจอริสซึมจะเพิ่มในส่วนของการจินตนาการมองเห็นเข้าไปอีก คือความเคลื่อนไหว ความเร็ว นี่คือหลักๆของสิ่งที่ฟิวเจอริสซึมแสดงออก เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวนั้น ก็จะทำให้นักถึงงานเขียนของลัทธิ ซึ่งในเนื้อหาของวิธีที่แสดงออก จะคล้ายๆกับคิวบิซึม เป็นลัทธิที่มีอายุของการเริ่มลัทธิใกล้เคียงกับฟิวเจอริสซึม โดยลักษณะที่แสดงออกในงานของคิวบิซึม คือพยายามแยกส่วนต่างๆ ของวัตถุ ทำให้ส่วนเป็นส่วนย่อยๆ แล้วศิลปินนำมาประกอบขึ้นใหม่ ด้วยการออกแบบ และวิธีคิดซึ่งลักษณะงานที่เป็นแบบนี้จะเห็นได้ในงานเขียนของฟิวเจอริสซึม เช่นภาพของ Carlo Carrà ที่เป็นภาพคนขี่ม้าเป็นต้น และในเวลาเดียวกัน ฟิวเจอริสซึมก็ได้ให้อิทธิพลกับคิวบิซึมในด้านความเร็ว และการเคลื่อนไหวด้วย

*ความงาม ของโลกปัจจุบัน ในมุมมองศิลปิน > ความสร้างสรรค์และความเร็ว > ความเจริญของวิทยาศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาโลก > เครื่องจักรกล > ความเจริญของการขนส่งมวลชน > รถยนต์ > ความเป็นเมือง นคร > คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่างภาพแฟชั่นที่นำมาศึกษา

Steven Meisel

ประวัติและการทำงาน

ความรู้สึกหลงใหลในความงามของMeiselนั้น มีมาแต่เด็กๆ โดยในช่วงเวลานั้นเอง เขาไม่ได้สนใจที่จะเล่นของเล่นเลย แต่กลับชอบวาดรูปผู้หญิงสวยๆงามๆตลอดเวลา

เขาใช้นิตยสาร Vogue, Bazaar เป็นเครื่องมือและแรงบันดาลใจในการวาดของเขา Meiselนั้นฝันถึงผู้หญิงในสังคมชั้นสูงเหมือนกับ Gloria และ Babe ผู้ซึ่งเป็นทั้งคนที่สวย และสูงส่งในสายตาของเขา รวมทั้งแม่และพี่สาวของเขาเองอีกด้วย

Meisel หลงใหล นางแบบอย่าง Twiggy , Jean ,Shrimpton และในวัย 12 ขวบของเขา เขาได้ขอร้องให้เพื่อนผู้หญิงของเขาติดต่อไปที่โมเดลลิ่ง เพื่อสร้างทำเป็นเลขของRichard Avedon เพื่อที่จะได้เอารูปถ่ายของนางแบบที่เขาชอบ และเพื่อที่จะได้เจอกับนางแบบคนดัง Meisel ได้ไปยืนรออยู่ที่หน้าสตูดิโอเลยทีเดียว

งานแรกของMeisel คือเป็นคนทำ illustrator ให้กับซีเนียร์ชื่อ Halston โดยที่เขาไม่เคยคิดเลยว่าจะมาเป็นตากล้องได้ เขาชื่นชมตากล้องอย่าง Irvin Penn , Richard Avedon , Bert ในขณะที่เขาทำงานที่Women's Wear Daily ในฐานะคนเขียนภาพประกอบนั้น เขามีโอกาสได้ไปที่Elite Agency ที่ซึ่งมีคนให้เขาไปถ่ายนางแบบในagency และหนึ่งในนางแบบก็ได้เอารูปที่เขาถ่ายไปให้นิตยสาร Seventeen และเขาก็ได้รับการทาบทามให้มาร่วมงานด้วย

ในปัจจุบันเขาทำงานให้กับหนังสือต่างๆมากมาย รวมทั้งคัมภีร์ทางด้านแฟชั่น อย่าง Vogue อิตาลีและ อเมริกา ในทางด้านอื่นๆนั้น เขาถ่ายcampaign ให้กับ Versace , valentio , DG , Ck และ Prada โดยเขายังเป็นเพื่อนสนิทกับ Anna sui อีกด้วยเขาจึงตัดสินใจถ่ายcampaign ให้ด้วย

ภาพถ่ายcampaign Dolce & Gabbana By Steven Meisel

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

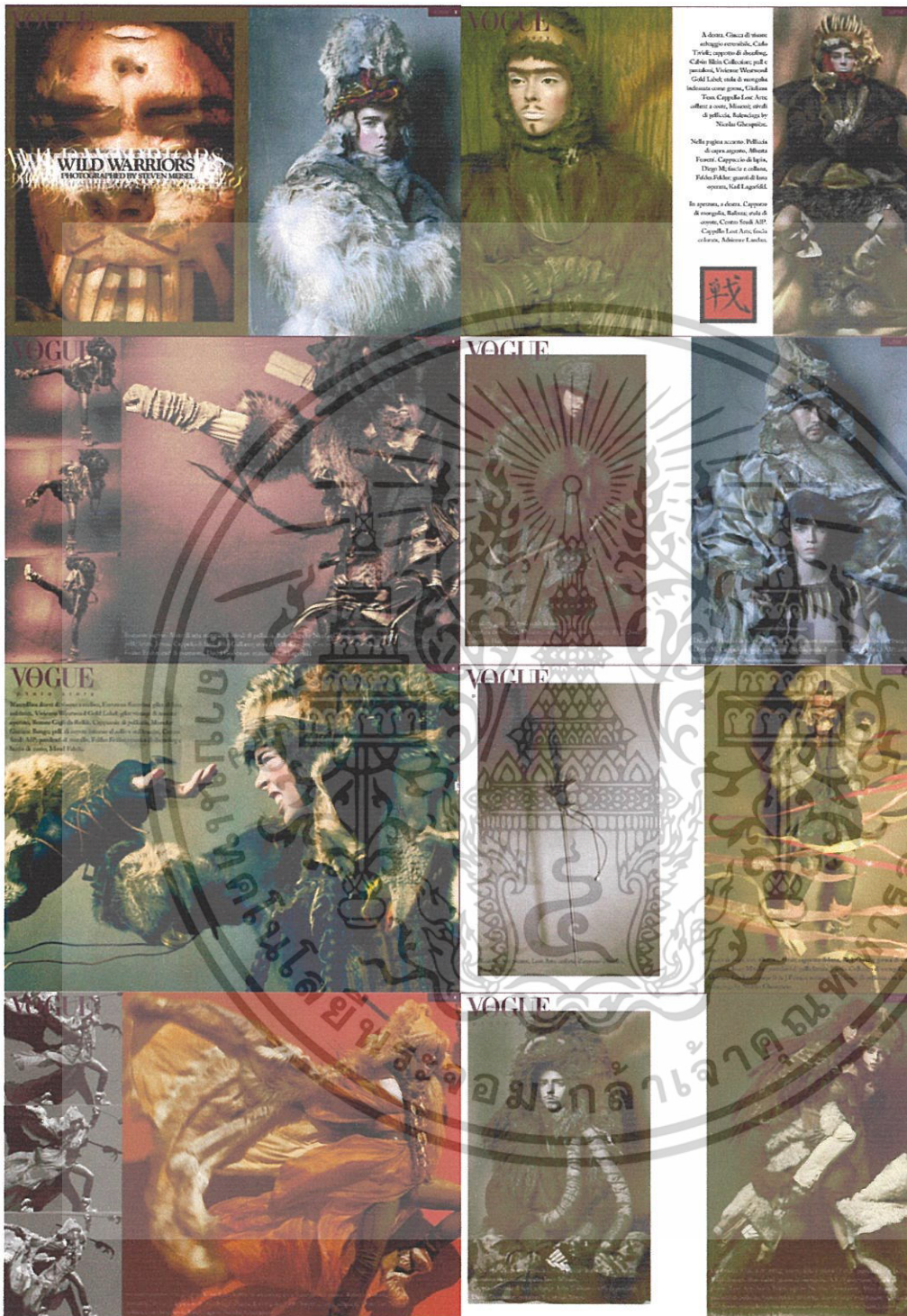
ตัวอย่างภาพถ่ายแฟชั่นของช่างภาพที่ข้าพเจ้าสนใจและนำมาเป็นแนวทางการทำงาน

Steven Meisel : Vogue Italy

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Wild warriors : Vogue Italy

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3 บทวิเคราะห์ 2

โดยในตัวของ Steven meisel ที่ข้าพเจ้าชื่นชอบและนำมาเป็นแนวทางในการทำงานเป็นเพราะว่า Meisel มักจะใส่เรื่องราวและคิงคาแรคเตอร์ของนายแบบและนางแบบออกมาได้อย่างดี โดยจะเห็นได้ชัดจากในงาน Wild warriors ที่เขาสามารถนำคาแรคเตอร์พวกชนเผ่าอินเดียนแดงมาผสมผสานกับเสื้อผ้าและความเป็นแฟชั่น ได้อย่างลงตัว ทั้งแอคชั่นท่าทาง สีหน้า ของนางแบบที่ดูราวกับว่ากำลังสวมบทบาทอย่างที่เขาอยากให้เป็นอยู่ ได้อย่างเป็นธรรมชาติ

งานภาพถ่ายแฟชั่นที่กล่าวถึงในโลกในอนาคตนั้นมักจะสื่อด้วยการใช้องค์ประกอบในภาพที่ลดตัดทอนเพื่อให้มีความเป็นกราฟฟิก หรือท่าทางของนางแบบที่เคลื่อนไหวแข็งคล้ายกับหุ่นยนต์ หรือดูไม่มีชีวิตจิตใจราวกับตุ๊กตากล ก็เข้ามาเป็นตัวช่วยให้ตัวงานนั้นดูถึงโลกอนาคตมากขึ้น เพราะแฟชั่นเป็นสิ่งที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาไม่ว่าจะร่วมสมัยหรือล้ำสมัย ก็เช่นเดียวกับหลักทางวิทยาศาสตร์ที่ก้าวหน้ามากขึ้นทุกวัน จนทำให้คนเราเกิดจินตนาการ ไปไกลถึงโลกอนาคตว่าต่อไปคนเราจะอยู่ร่วมกับหุ่นยนต์หรือ มีเทคโนโลยีมากขึ้น เครื่องจักรกลมากมายเข้ามามีบทบาทในชีวิตมากขึ้น การดำรงชีวิต เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายก็จะก้าวหน้าเปลี่ยนแปลงตาม ไปด้วย และนั่นคือภาพรวมของภาพถ่ายแฟชั่นที่เป็น ฟิวเจอร์ในปัจจุบัน

เป้าหมาย

ในตัวของข้าพเจ้าจะถ่ายทอดออกมาเป็นภาพถ่ายแฟชั่นที่มีเรื่องราว โดยมีแรงบันดาลใจมาจากตัวหมากรุก โดยข้าพเจ้าตีความกีฬาหมากรุกออกมาว่าเป็นการต่อสู้ของสองฝ่าย จึงมีการกำหนดคาแรคเตอร์ของนายแบบและนางแบบไว้ โดยใส่บรรยากาศของความเป็นฟิวเจอร์เข้าไปในตัวของนางแบบให้เกิดความน่าสนใจและยังช่วยส่งเสริมบรรยากาศในภาพได้ โดยจะเน้นถึงความเป็นแฟชั่นเป็นหลักโดยใช้นายแบบและท่าทางการ โฟกัสของมนุษย์มาเป็นตัวส่งเสริมเสื้อผ้ามากขึ้น

การเตรียมความพร้อมก่อนถ่าย

งานชิ้นนี้ข้าพเจ้าต้องติดต่อประสานงานหลายฝ่าย การเตรียมความพร้อม จึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากกับโครงการ โดยข้าพเจ้าต้องติดต่อคนที่จะมีรับผิดชอบในเรื่องต่างดังนี้

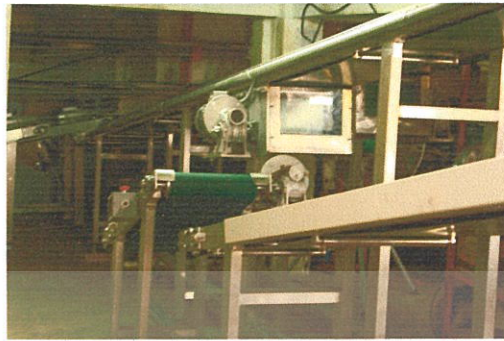
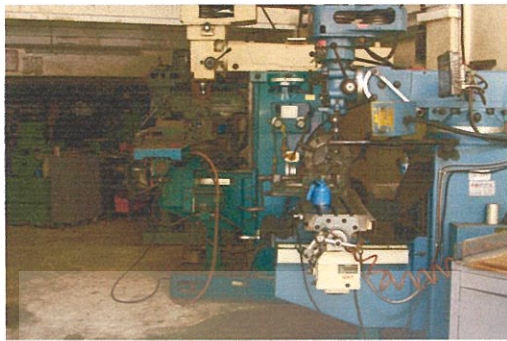
- ผู้ช่วยช่างภาพ และตำแหน่งไฟแฟลช
- สไตลิสต์และดีไซเนอร์ เจ้าของเสื้อผ้า ช่างทำผม ช่างแต่งหน้า
- ติดต่อสถานที่
- ติดต่อนายแบบและนางแบบ

และเพราะการทำงานร่วมกับคนจำนวนมากทำให้มีปัญหาเรื่องเวลาถ่ายงานที่มักจะว่างไม่ตรงกัน ทำให้ต้องมีการหาตัวสำรองเอาไว้แทน เช่นช่างแต่งหน้า ช่างทำผม หรือแม้กระทั่งนางแบบ และข้าพเจ้าจะเป็นผู้ติดต่อและบอกถึงคอนเซ็ปของงานเองทั้งหมด และรับฟังความคิดเห็นของผู้รับผิดชอบในแต่ละเรื่องนำมาคิดและปรับปรุงให้ดีขึ้นไป โดยเสื้อผ้าที่นำมาถ่ายเป็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นเพื่อนของข้าพเจ้า จึงไม่ต้องลำบากมากนักในตอนติดต่อ และประสานงาน โดยนายแบบและนางแบบข้าพเจ้าจะเข้าไปติดต่อกับทางโมเดลลิ่งและจัดการนัดเวลาที่แน่นอน รวมทั้งบอกถึงคอนเซ็ปและสถานที่ที่จะไปถ่ายเพื่อให้เกิดความพร้อม โดยในวันที่ถ่ายอาจนัดไปเจอกันที่ถ่ายเลยหรือครึ่งทางแล้วมาเจอกัน โดยมีครอบครัวของข้าพเจ้าดูแลเรื่องการเดินทางและ ความเป็นอยู่ขณะถ่ายทำ เช่น อาหารการกิน น้ำ และอื่นๆ

ในส่วนของไฟสตูดิโอ ข้าพเจ้าได้ไปทำการติดต่อเช่ามาจาก Create image studio โดยข้าพเจ้าใช้กล้องดิจิทัล canon 1d mark 2 และไฟแฟลชBowen สามตัว โดยได้มีการสอบถามและเข้าไปดูอุปกรณ์ก่อนการใช้งานจริงมาก่อน

ในเรื่องของสถานที่นั้นข้าพเจ้าได้เดินทางไปดูสถานที่มาสองสถานที่ โดยที่แรกที่ไปดูนั้นแคบและเพดานเตี้ย อาจทำให้มีปัญหาในการจัดไฟได้ ข้าพเจ้าจึงไปอีกแห่งหนึ่งซึ่งเป็นโรงงานของพ่อเพื่อนข้าพเจ้า ทำให้สะดวกในการติดต่อ โดยมีความสะดวกในหลายๆด้าน มีห้องน้ำ ปลั๊กไฟ ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า และเพดานของโรงงานที่สูง และพื้นที่ว่างพอจะถ่ายได้ รวมถึงวันเวลา ความพร้อมในการทำงาน และร้านค้า ร้านอาหาร อื่นๆโดยมีการไปตรวจสอบก่อนหน้าวันที่จะถ่ายจริงอีกครั้ง

สถานที่ในการถ่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบเสื้อผ้าที่นำมาถ่าย

Sketch

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นายแบบและนางแบบ

Elise

Height
175

Bust / Chest
31"

Waist
24.5"

Hips
35.5"

Dress / Collar

Shoes
38

Hair
Black

Eyes
Brown

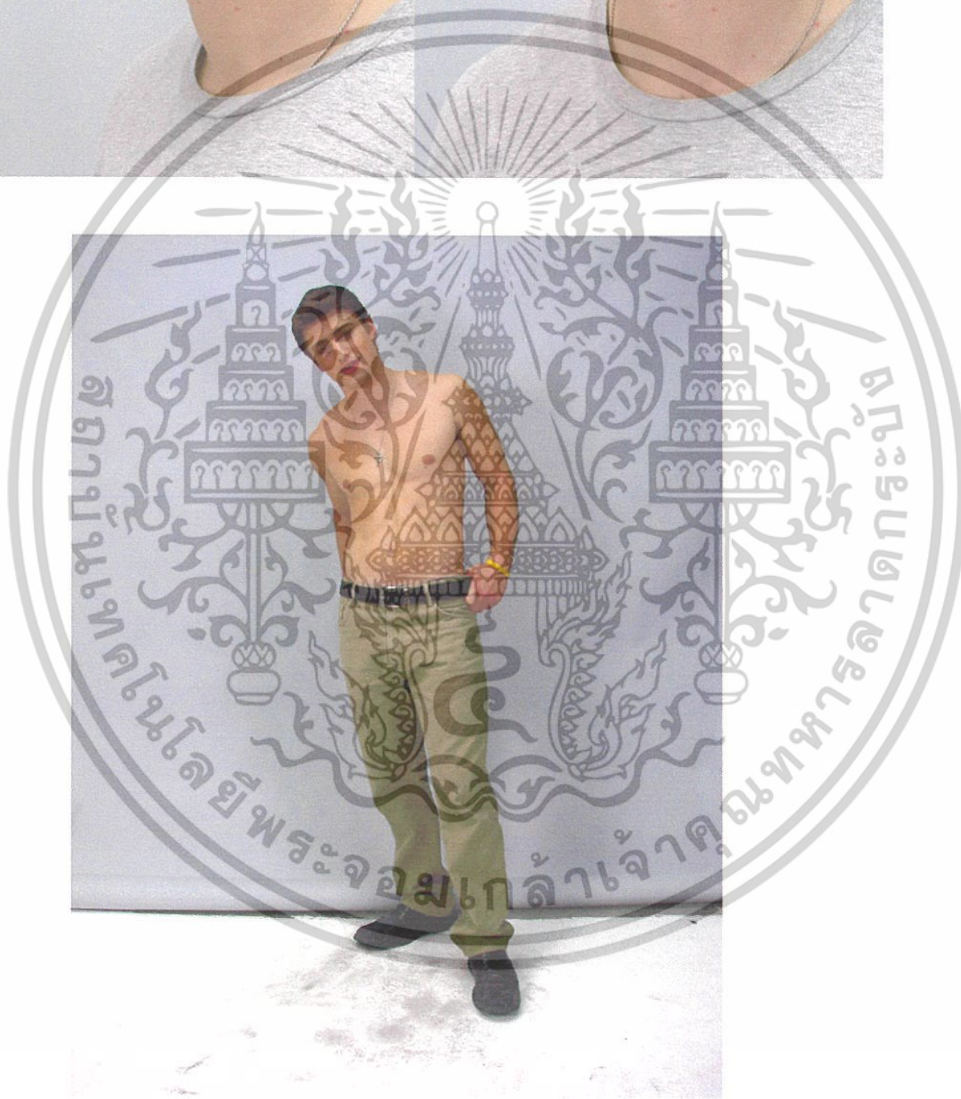
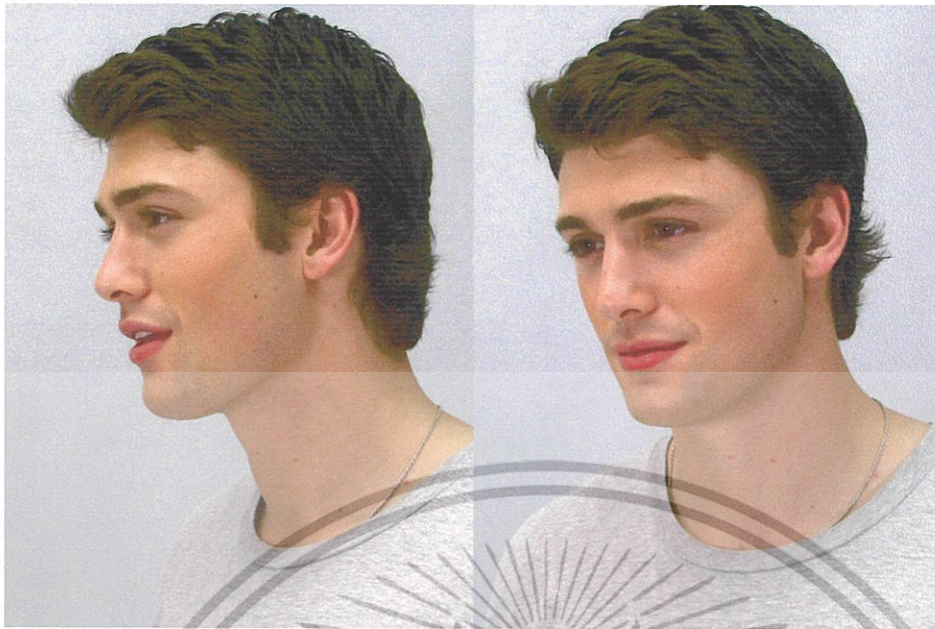

Back

with SNAPS

The age of Innocence

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางการทำงาน

- เสาร์ที่ 10 พ.ย. 2550
 - นำเสนอหัวข้อวิทยานิพนธ์ พร้อมข้อมูลประกอบ
- พุธที่ 15 พ.ย. 2550
 - ส่งหัวข้อวิทยานิพนธ์ที่แก้ไข
- วันที่ 19 – 31 พ.ย. 2550
 - สืบค้นข้อมูลเพื่อนำเสนอข้อมูลเบื้องต้น
- เสาร์ที่ 1 ธ.ค. 2550
 - นำเสนอข้อมูลอ้างอิง , แผนการเตรียมงาน , บทวิเคราะห์ข้อมูล ศิลปิน , ช่างภาพ หรือ แนวคิดทฤษฎีต่างๆ ที่จะนำมาอ้างอิง ประกอบการทำศิลปะนิพนธ์ รวมถึง สื่อหรือวิธีที่จะนำผลงาน ไปเผยแพร่
- วันที่ 2 – 21 ธ.ค. 2550
 - วางแผนขั้นตอนการปฏิบัติงาน สำรองสถานที่ สเกตภาพตัวอย่างผลงาน ปรีक्षा อาจารย์ที่ปรึกษา
- เสาร์ที่ 22 ธ.ค. 2550
 - ขึ้นเตรียมงานพร้อมปฏิบัติจริง (Preproduction) อันรวมไปถึงผลการทดลอง และ การสำรองสถานที่, การติดต่อและการประสานงานต่างๆ ตัวอย่าง สไตล์ รวมถึงการ กำกับศิลป์ในงาน
- 3 ม.ค. 2551
- เดินทางไปดูเสื้อผ้า ที่บ้านศิเชเนอร์
- 5 ม.ค. 2551
- ติดต่อนางแบบ และนายแบบ ไปยังRed Modeling พร้อมวัดขนาดตัว
- 6 ม.ค. 2551
- ติดต่อช่างแต่งหน้าและช่างทำผม โดยบอกเล่าถึงคอนเซ็ปของงาน
- 8 ม.ค. 2551
- ติดต่อดำเนินการเรื่องขอสถานที่กับเจ้าของโรงเหล็ก
- 9 ม.ค. 2551
- เดินทางไปดูสถานที่ที่จะใช้ถ่าย พร้อมเก็บภาพมา และสำรวจปลั๊กไฟและกำลังไฟที่จะใช้ได้ ความกว้างขวางของสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ห้องน้ำ ห้อง เปลี่ยนเสื้อผ้า ร้านอาหาร สถานพยาบาล ความปลอดภัยในสถานที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 11 ม.ค. 2551
- ทեսถ่ายโดยนำไฟแฟลชBowenไปเทสแสง พร้อมกล้องดิจิตอล
- 12 ม.ค. 2551
- ไปสถานที่ถ่ายทำเป็นครั้งสุดท้ายก่อนถ่าย เพื่อเช็คความเรียบร้อยต่างๆ
- 13 ม.ค. 2551
- ดำเนินการถ่ายทำจริง จนเสร็จเรียบร้อย

- เสาร์ที่ 19 ม.ค. 2551
 - นำเสนอความคืบหน้า ในการถ่ายทำ หรือการทำงาน และการนำเสนอผลงานบางส่วน ที่ถ่ายทำไปแล้ว พร้อมส่งบทที่ 1และ2 ของภาคนิพนธ์

เสาร์ที่ 15 ก.พ. 2551

นำเสนอผลงานสมบูรณ์ทั้งหมด

จันทร์ที่ 5 มี.ค. 2551

นำเสนอภาคนิพนธ์ ฉบับสมบูรณ์

- เสาร์ที่ 15 มี.ค. 2551

ส่งภาคนิพนธ์ ฉบับสมบูรณ์

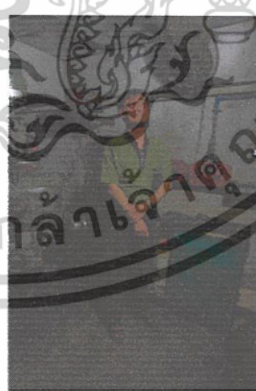
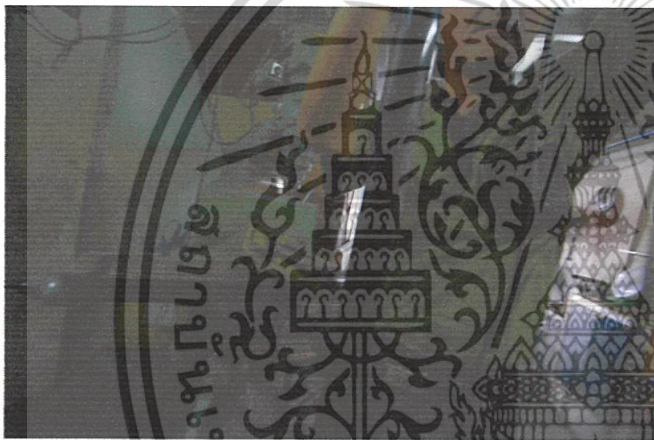
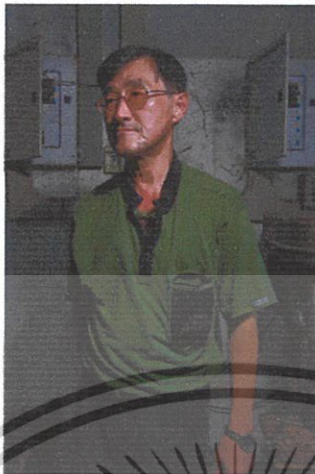
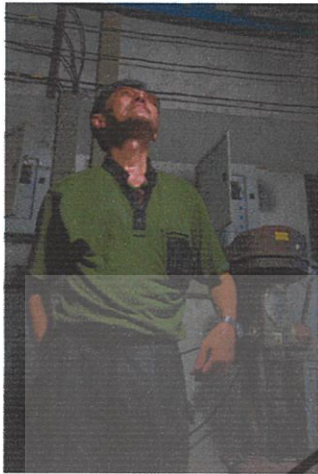
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างการทดลองจัดแสงในสตูดิโอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทดลองจัดแสงในสถานที่จริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่าง Mood & Tone

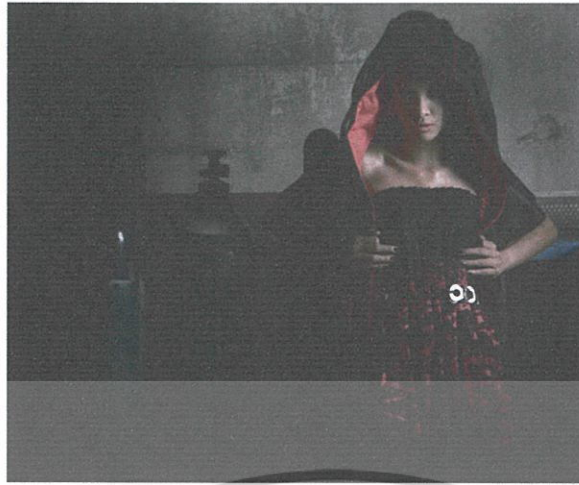

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

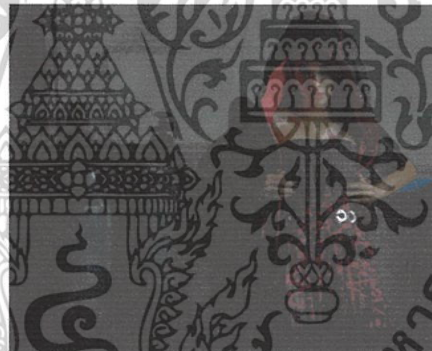
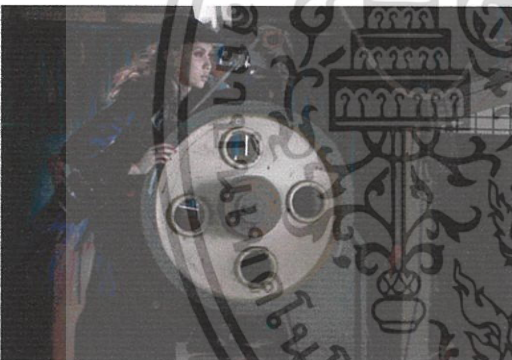
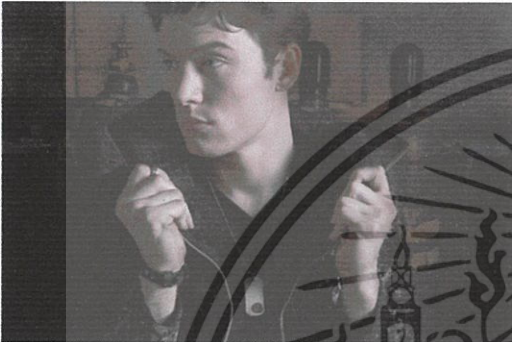
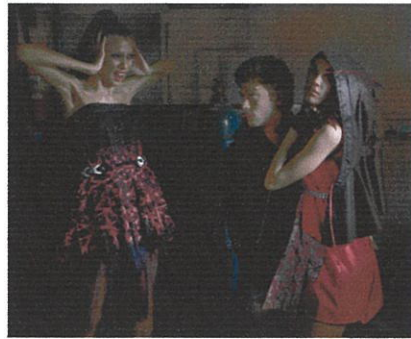
บทที่ 4
ผลงานบางส่วนที่ยังไม่ได้ทำการแต่งภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

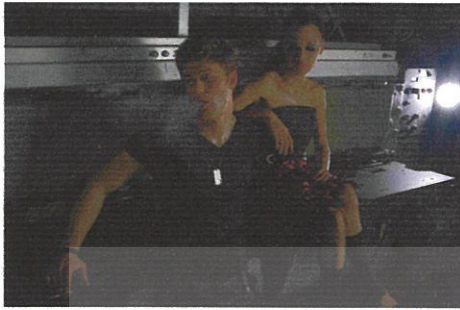

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

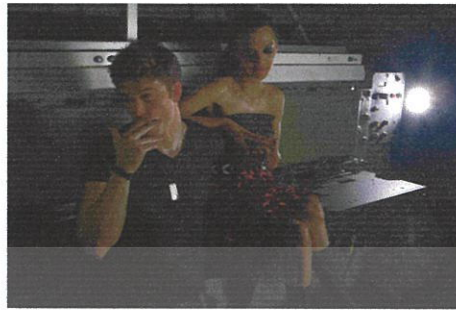

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

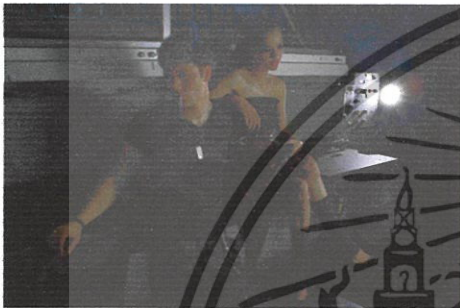
ตัวอย่างเกณฑ์ในการเลือกภาพที่จะนำมาใช้จริง

1.

2.

3. *

4.

5.

6.

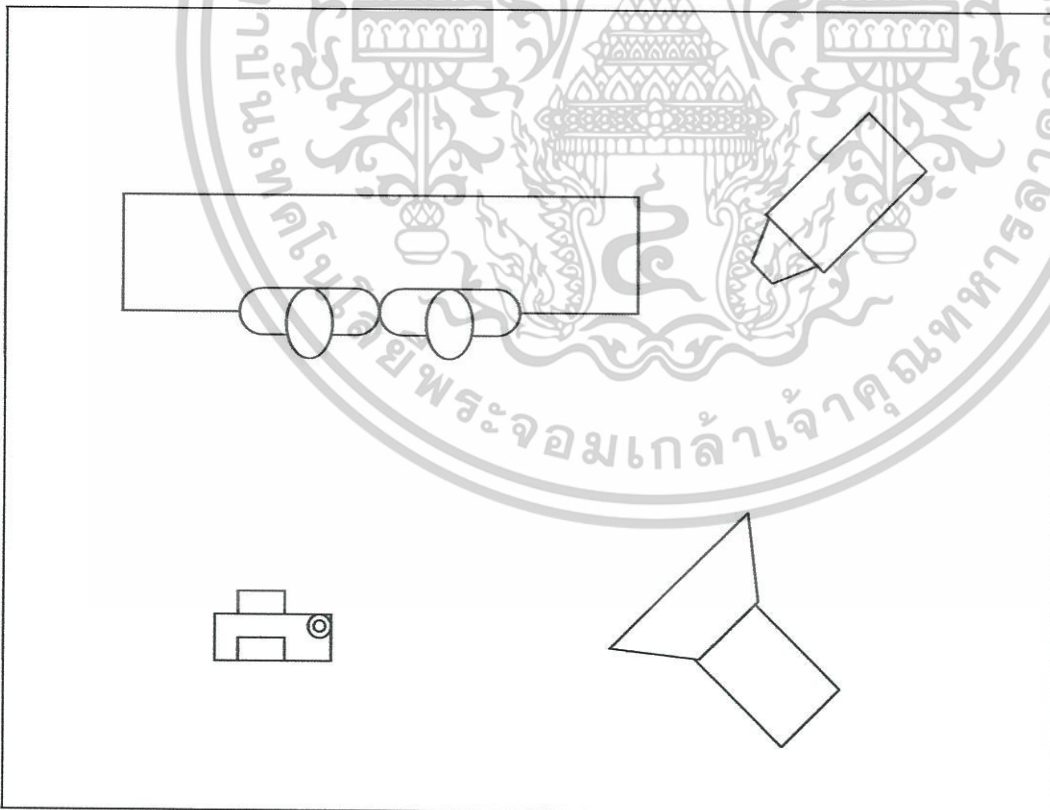
โดยข้าพเจ้าเลือกภาพที่3 มาใช้ในงาน เพราะว่าท่าทางการโพสของนางแบบและนายแบบ สีหน้าของทั้งคู่ลงตัว โดยเหตุผลที่ไม่เลือกรูป4,5 หรือ6 เป็นเพราะท่าทางดูโพสและเกร็งมากเกินไป และในภาพที่3 นั้นเรื่องของแสงที่เข้ามา โคนหน้าแบบทั้งคู่กำลังดี สามารถนำเสนอเสื้อผ้า พอดี และได้บรรยากาศตามที่ต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

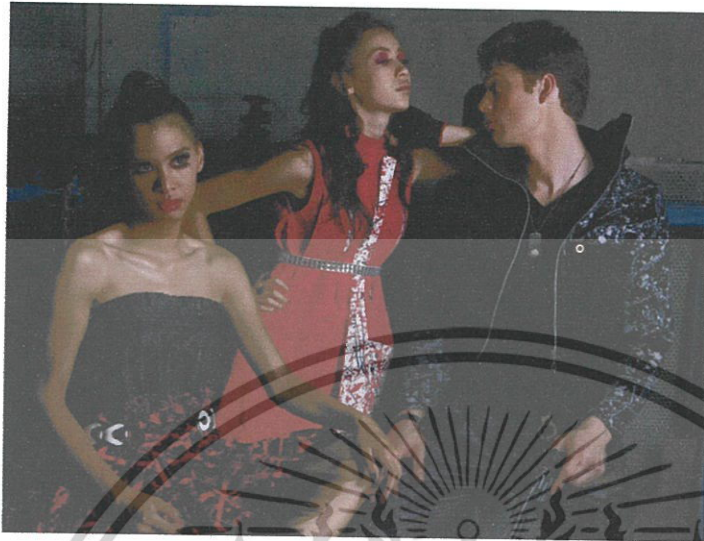
ภาพที่แท้จริงและตกแต่งโดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์แล้ว

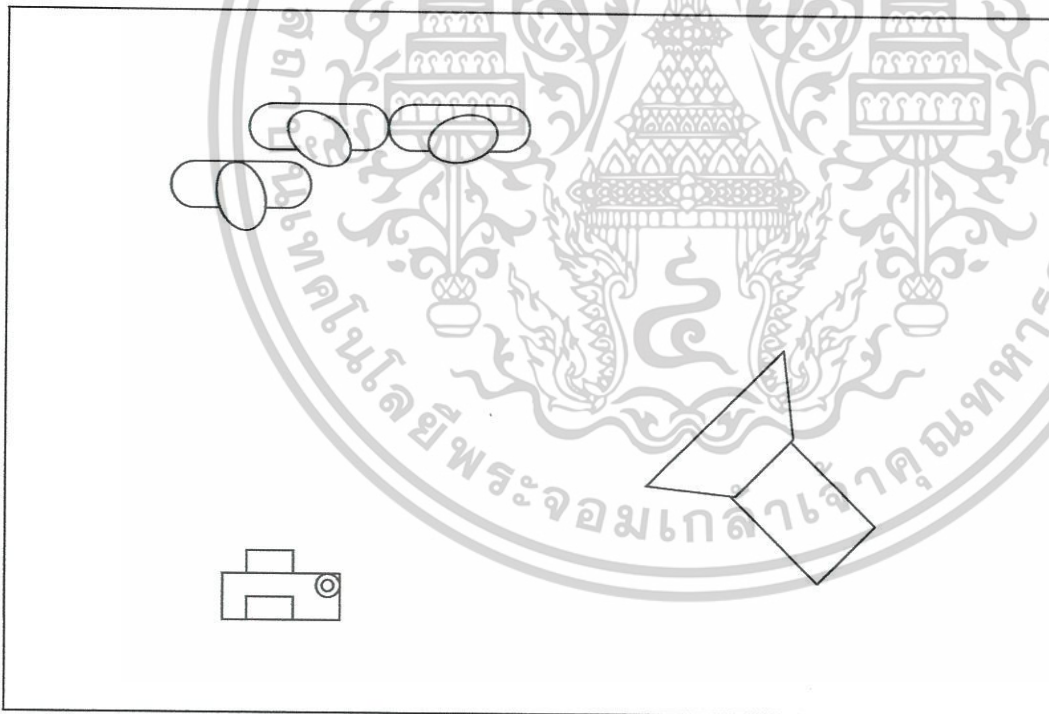
แผนผังการจัดแสง

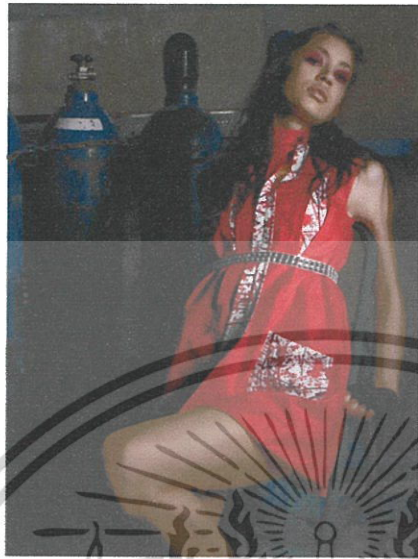
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

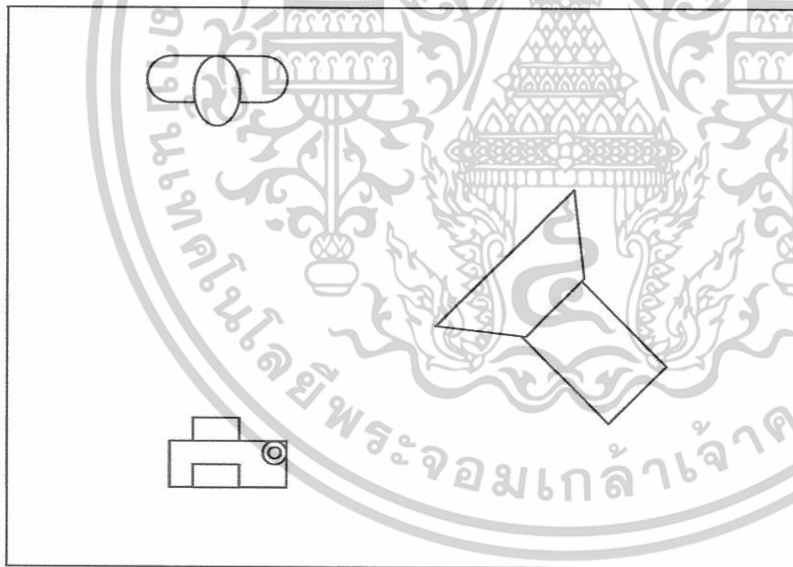
แผนผังการจัดแสง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

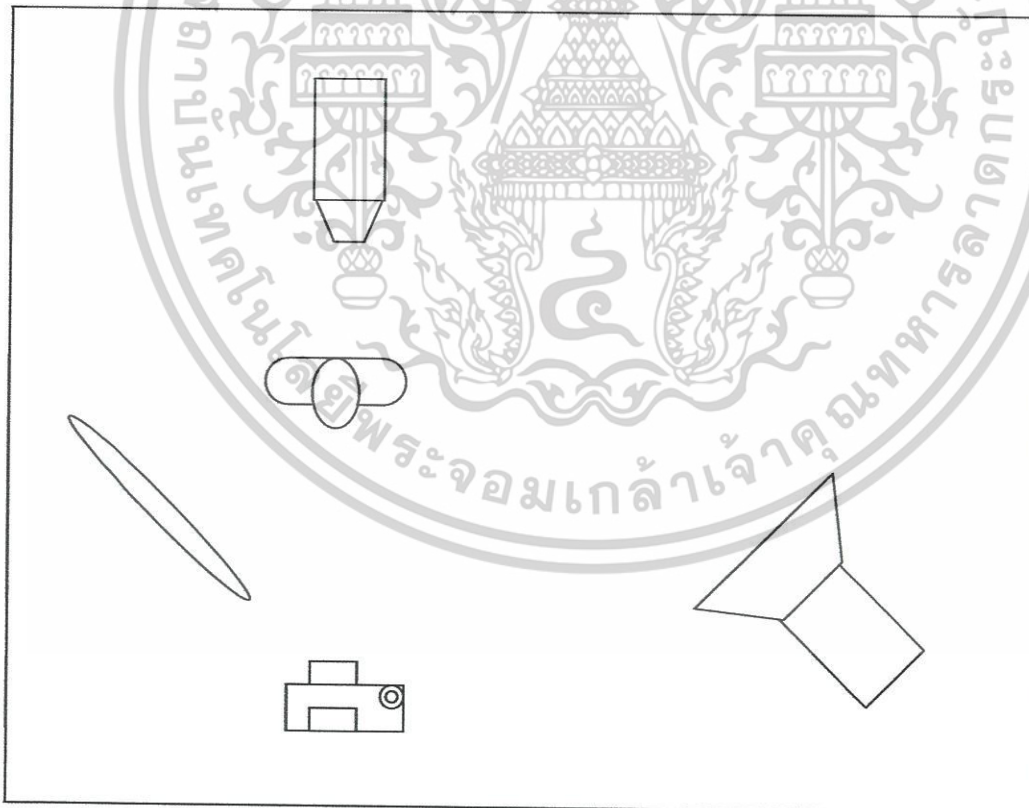
แผนผังการจัดแสง

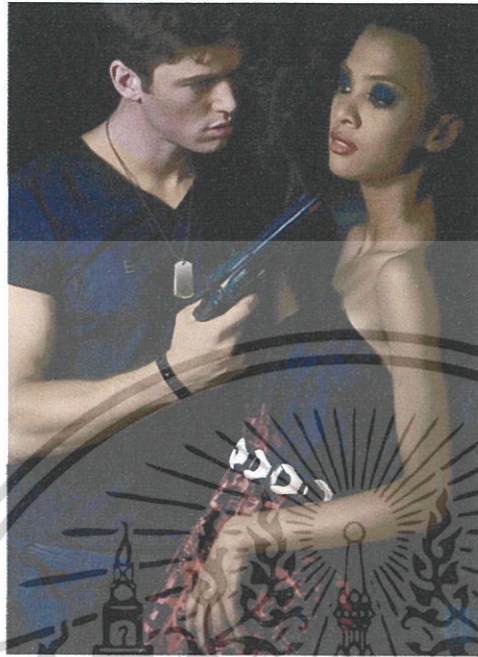
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

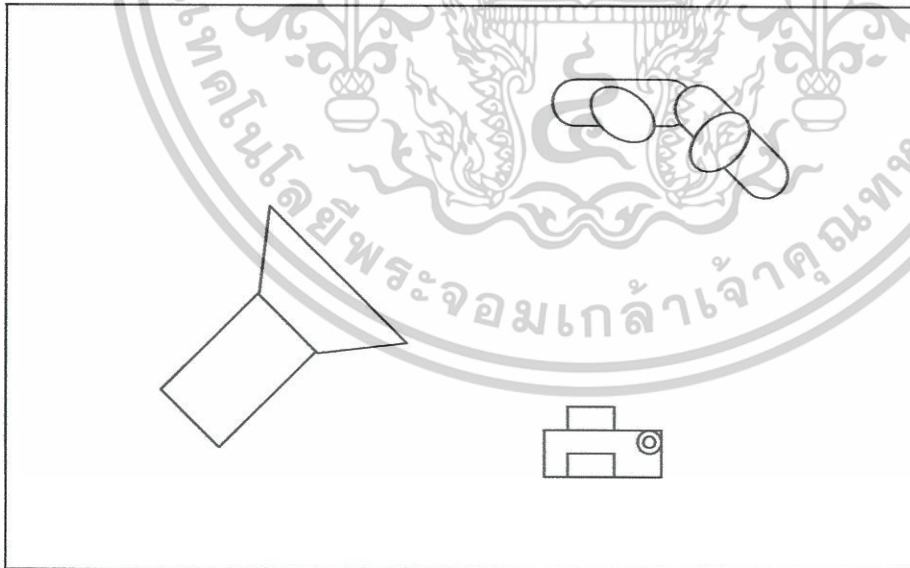
แผนผังการจัดแสง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

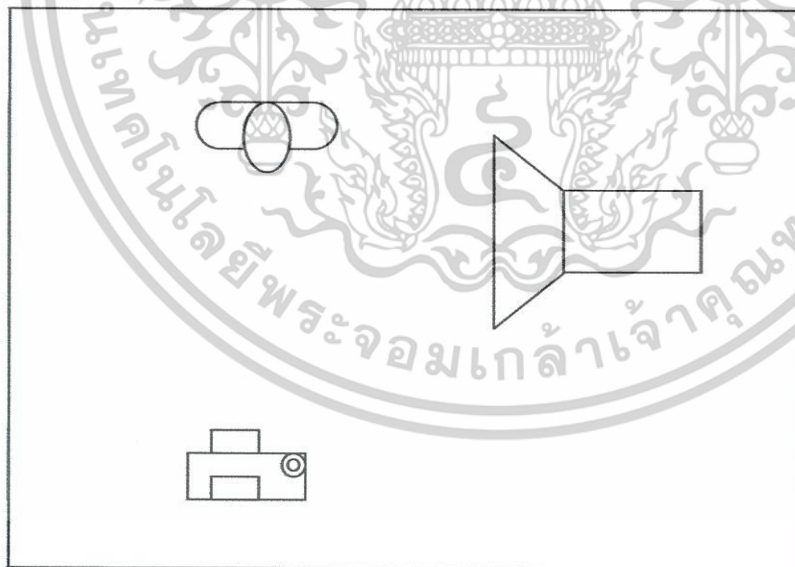
แผนผังการจัดแสง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

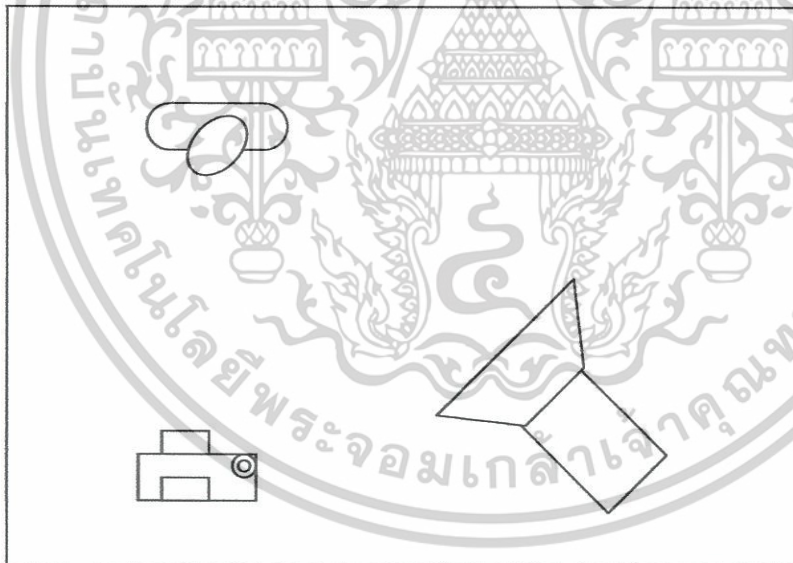
แผนผังการจัดแสง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

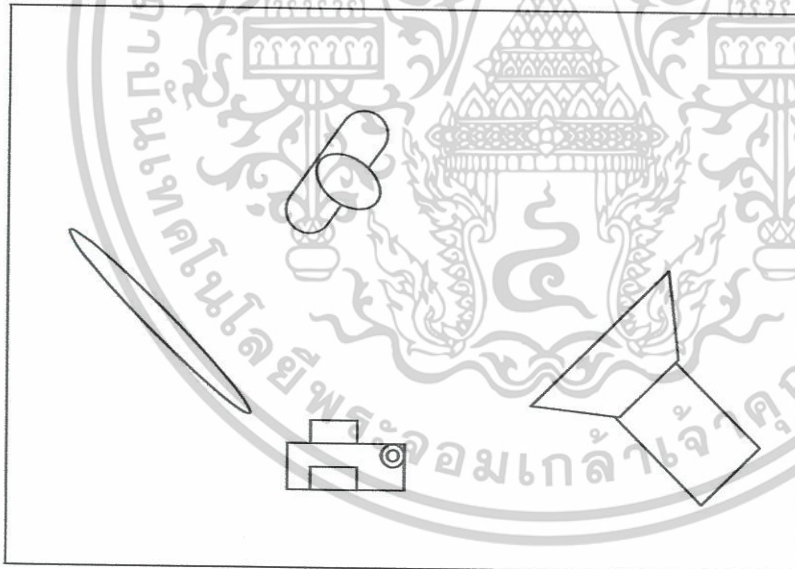
แผนผังการจัดแสง

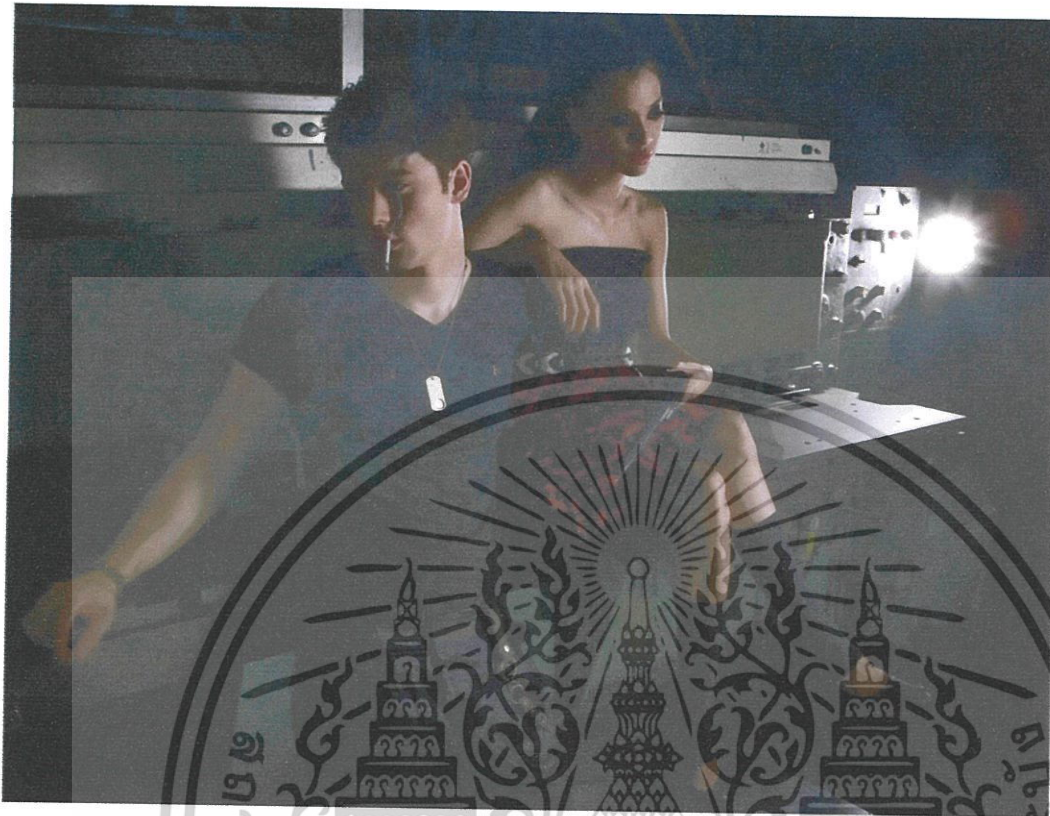
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนผังการจัดแสง

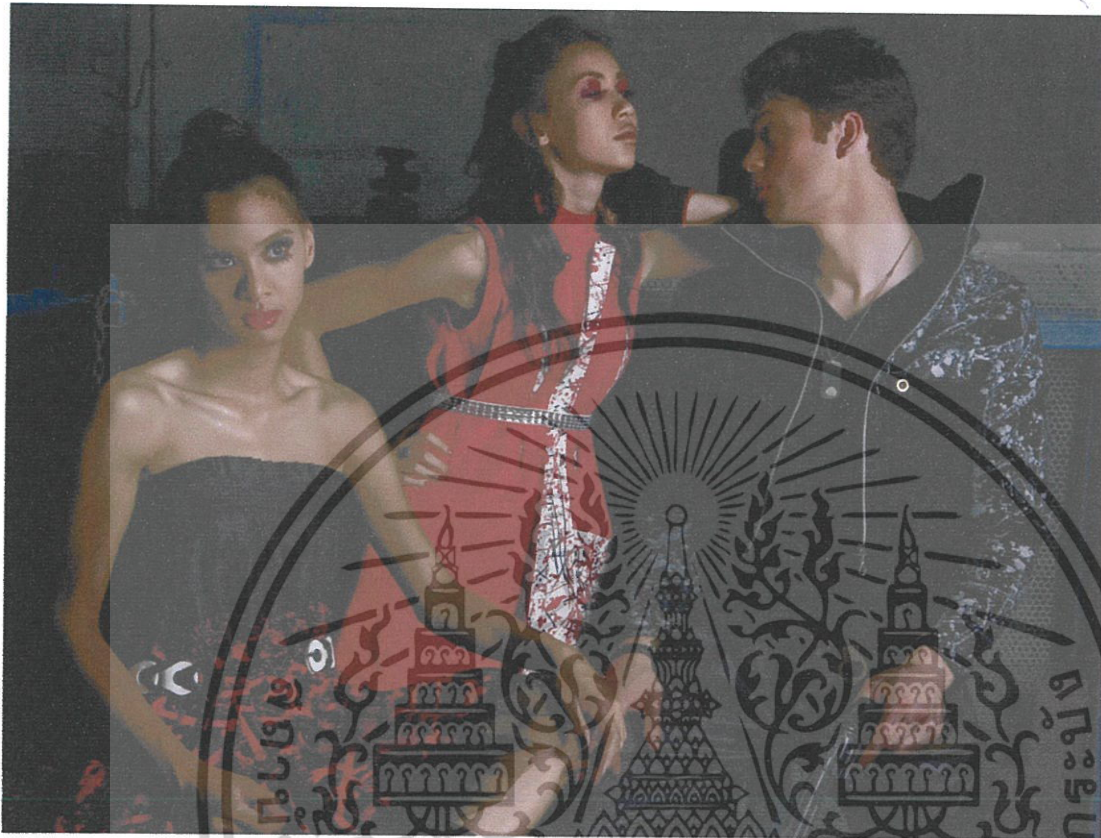

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

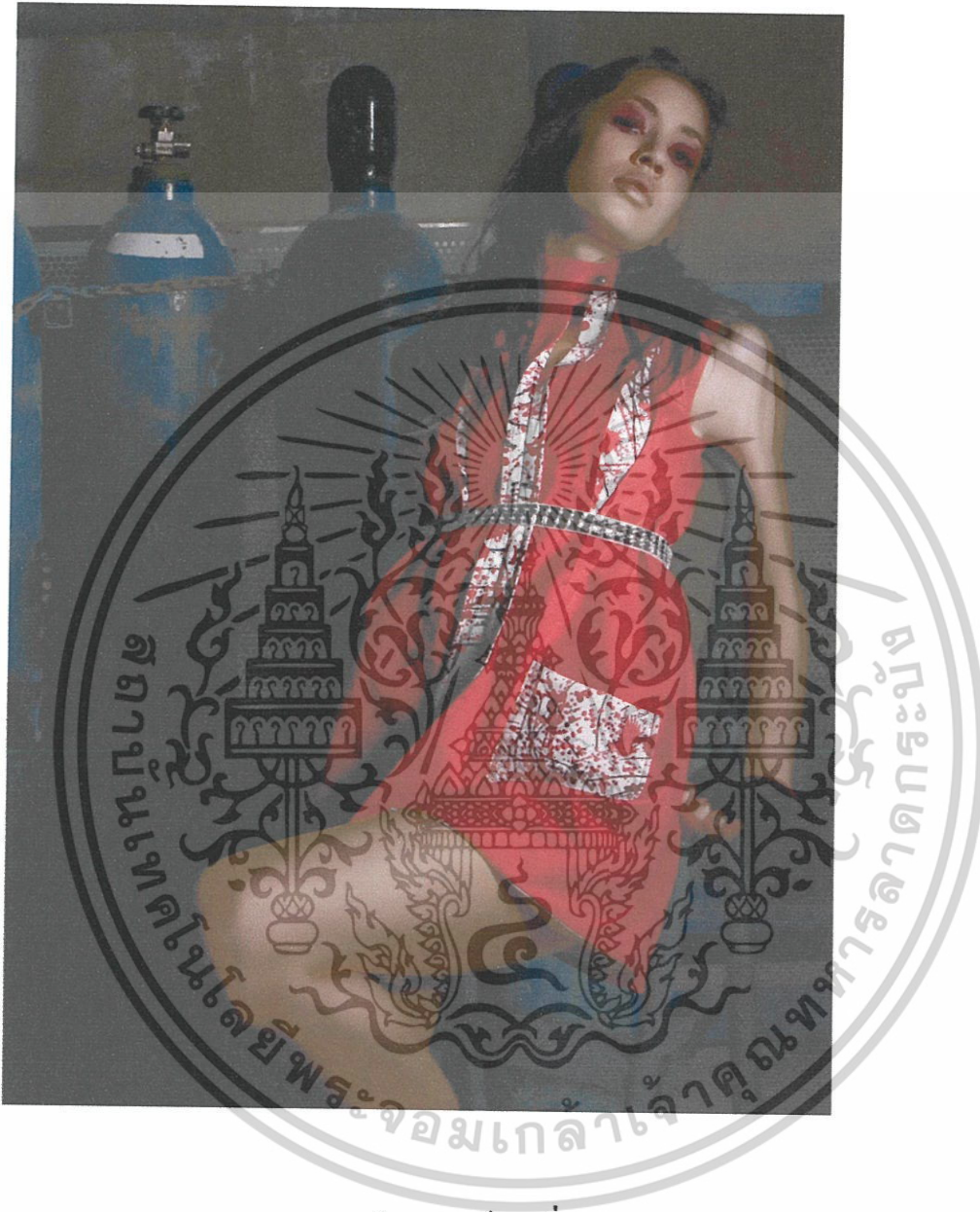
ภาพผลงานเสร็จสมบูรณ์ภาพที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

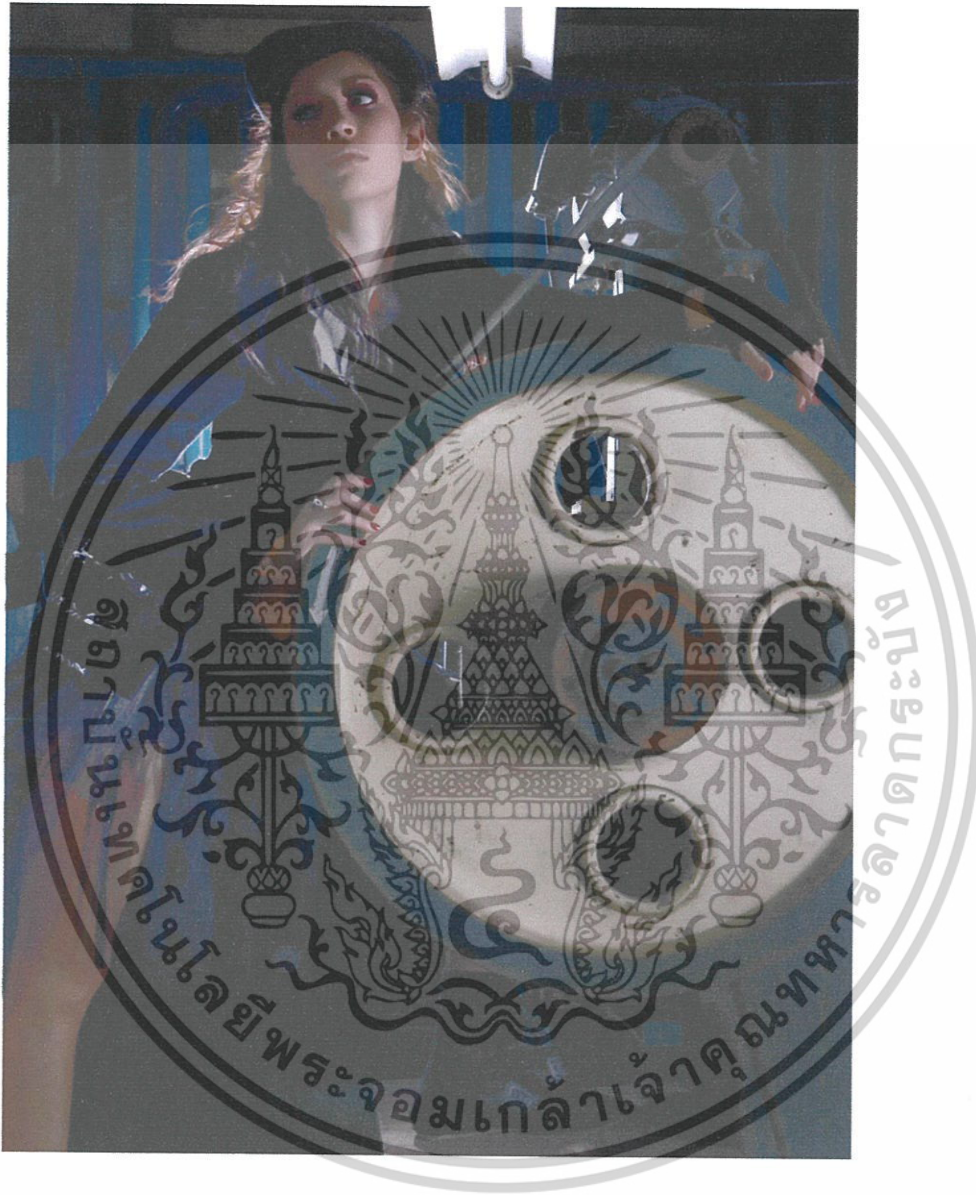
ภาพผลงานเสร็จสมบูรณ์ภาพที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

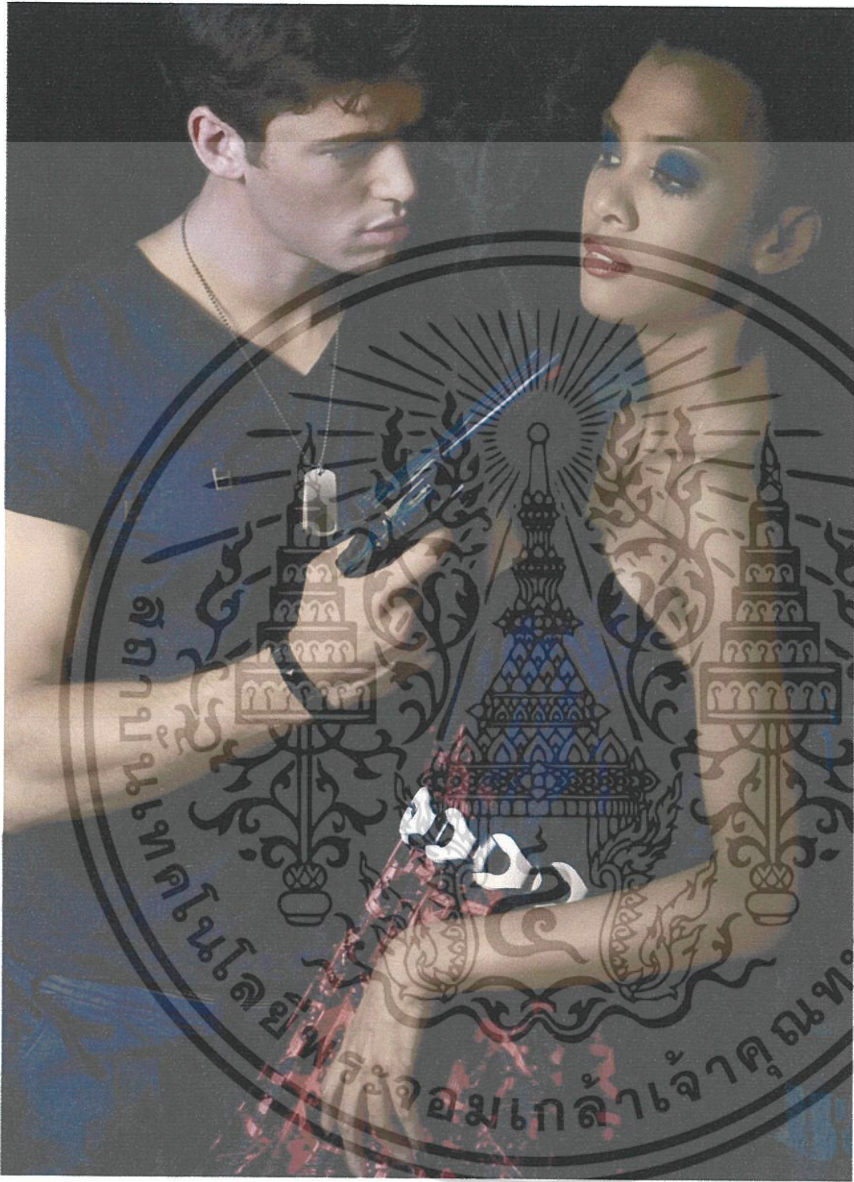
ภาพผลงานเสร็จสมบูรณ์ภาพที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานเสร็จสมบูรณ์ภาพที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานเสร็จสมบูรณ์ภาพที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

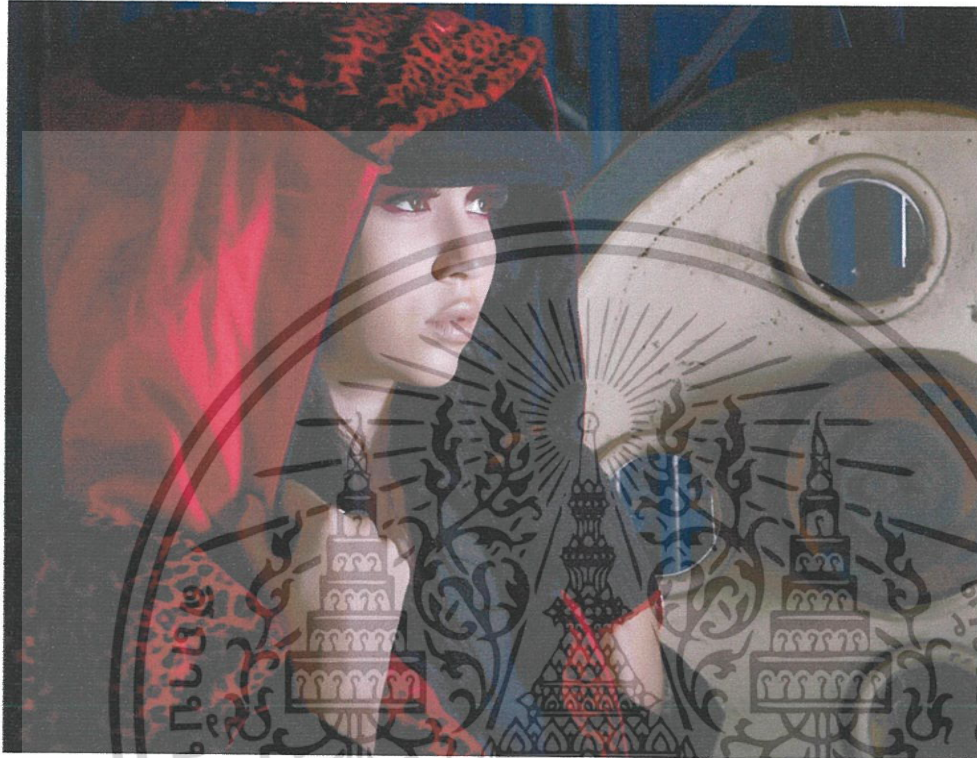
ภาพผลงานเสร็จสมบูรณ์ภาพที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานเสร็จสมบูรณ์ภาพที่ 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานเสร็จสมบูรณ์ภาพที่ 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปแบบการแสดงผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทสรุป

ในชั้นกระบวนการทำงาน

การถ่ายทำ

เริ่มถ่ายรูปแรกเวลาประมาณ 12.00 น. เสร็จเวลา 18.00 น. ใช้แฟลช Bowen ตั้งแต่สองถึงสามตัว ไฟหลักใช้ซอฟบ็อกซ์ เป็นบางรูป และบางรูป ใช้คอม ไฟอื่นๆก็เข้าฉาก และ โคนตัวแบบเป็นแฮไลด์ บ้าง ครอบแอมเบียน ใช้กล้องดิจิตอล canon 1D mark2 เลนส์ 17-70 และ 70 – 200 โดยสถานที่เป็น โรงงานเหล็ก จึงสามารถใช้ไฟโรงงานได้อย่างไม่มีปัญหา

การตกแต่งภาพใช้วิธีการปรับคอนทราสและโทนสีของภาพ ความเข้ม และตกแต่งผิวให้เนียนด้วยฟิลเตอร์ Poraiture ในโปรแกรม โฟโต้ช้อป และเพิ่มความหนาแน่นของบรรยากาศด้วยการเบริน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

<http://www.futurism.org.uk/clothes/clothes.html> (ธันวาคม 2550)

<http://www.camil.music.uiuc.edu/Projects/Eam/Futurism.html> (ธันวาคม 2550)

<http://www.geocities.com/FashionAvenue/Catwalk/1038/contents.html> (ธันวาคม 2550)

<http://www.google.com> (ธันวาคม 2550)

<http://www.wikipedia.com> (ธันวาคม 2550)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นางสาวกิตติมา เหลืองบริบูรณ์
 วันเดือนปีเกิด 27 มกราคม พ.ศ. 2529
 ที่อยู่ 148/333 ม.รินทร์ทอง ถ.รามคำแหง เขต มีนบุรี กทม. 10510
 ประวัติการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนสตรีศรีอยุธยาบ่อเพ็ญ พ.ศ. 2546
 ระดับปริญญาตรี ภาควิชานิเทศศิลป์ สาขาการถ่ายภาพ
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 พ.ศ. 2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้